

I

2751

आशा सरस्वती

2951

1

ASHA ARCHIVES

॥ २७३ ॥

॥ १ ॥

(मोनिमः प्रोश्नसु महारो यथा ॥ एवमयश्च तमेकस्मिन्मयम गवानवज्रसखः सर्वतथागत
ः जायवाकित्तद्वयवज्र गालीश्वरीभगे विजहार। एतेकैश्च वज्रयोगिवज्रयोगिनीगतौः। तद्यथा
॥ श्वेतावलेन वज्रयोगिना पीतावलेन वज्रयोगिना ॥ रक्तावलेन वज्रयोगिना। श्यामावलेन वज्र
योगिना ॥ मोहवज्रावज्रयोगिना ॥ पिशुनवज्रावज्रयोगिना ॥ रागवज्रावज्रयोगिना ॥ क्रोः
वज्रावज्रयोगिना ॥ एवं प्रसुरैरेयोगियोगिनीकोटीनियुताः सहस्रैः। अथ भगवानवज्रसखः
कृष्णावले समाधिं समापयेदमुदाजहारः। भावाभावविनिर्मुक्तश्चतुरातन्दकतत्परः ॥ नि

प्रपश्यत्स्वरूपोऽहं सर्वसंकल्पवज्रिः ॥ मां न जानन्ति ये मूढाः सर्वप्रवृत्तिस्थितम् ॥ तेषामहं हिता
र्थयिष्याकारेण संस्थितः ॥ अथ भगवती वज्रधात्री श्वरी देववज्री समाधिं समापयेदमुदाजहा
र ॥ शून्यताकरुणाभिन्ना दिव्यकामसुरवस्थिता ॥ सर्वकल्पविहीना हंतिः प्रपश्यः तिराकुला ॥ मां न
जानन्ति यानाथः सर्वस्त्रीदेहसंस्थिताम् ॥ तासामहं हितार्थयिष्याकारेण संस्थितः ॥ अथ भगवान्
कृष्णावले गाढेन भगवती देववज्री वुमयित्वा समालिङ्ग्य वामत्रयते स्म ॥ देवि देवि महारम्यं
हस्मिन् जातिदुर्लभम् ॥ सायत्सारतरं शेषं सर्वकुडैः सुभाषितम् ॥ शृणु वक्ष्ये महामन्त्रं तत्र राजे

स्वरं परं । नाम्ना वै कलवीर तु सत्यानामाशु सिद्धयः ॥ अथ काश्चिदंतत्रं शृद्धमण्डलस्य हि
 ॥ नान्यमण्डलं ॥ इत्यतः तत्र राजतु दशयेत् ॥ मण्डलं च ॥ रोषस्य प्रविशेयः समाहितः ॥ अ
 दायत्तपरश्च तेषु तस्य तत्र नुदेशयेत् ॥ गुरो मत्तः ॥ पालुध्वै मन्त्रयानपरावगाः ॥ भक्तस
 एष्वरत्रित्य तस्य तत्र प्रदर्शयेत् ॥ एवं बुद्ध्या तु यः कश्चि योगी लोभ विद्विषितः ॥ य एष्यम
 एलाहरे देशयेत् तत्र मुत्तमं ॥ समहायाधि मिश्रं लो विद्यामुत्र मलीकृतः ॥ षष्ठासाभ्यन्तरे
 तस्य मूलः ॥ यस्मा विषयतय मडुते ततो ग्रहः ॥ कालपाशवशकृतः ॥ नरकं नीयते पापी

कायो

यदि बुद्धैरपि रक्षतः नायदिकर्म क्षयादुःखं भुक्ता तु लक्षवत्सरम् ॥ मानुषं प्राप्य ते जन्मतत्र व
 जेता भिद्यते ॥ तस्मात्स एतं चारुवर्त्तयेत् तत्र विदुती ॥ प्रवेश्य तत्र वे शिष्या नृष्वमेव परिक्षिता
 न् ॥ ततो हि देशयेत् तत्र त्रिषु लोकेषु तु लभम् ॥ अश्रुतं देशयेद्योपि सोपि गच्छत्यथो गतिं ॥
 सुखपांको भवेत्तस्य यदि बुद्धसमोपि हि ॥ अदाहीनोऽधवा शिष्यः शृणुते जिज्ञासनाय च ॥ भिद्य
 ते मुद्रि वजेण वृष्टिकालेन संशयः ॥ तथा मत्तं मया देशी भाषितं च वरा नने ॥ तत्रैवै कलवी
 रेऽस्मिन् गुरुप्रेष गुरो वरतोः ॥ इत्येकलवीराखे वरुमहारोष एतत्रैतत्रावतारण पटल पथ

मः॥ १ ॥ अथ भगवती देवजी भगवन्तव एव महा रोषणा गाढेनालिंगाह ॥ मण्डलस्य हि किं
 यत्मानं वर्त्तनीयं च केन हि ॥ लिखितं च अतथा तत्र मध्ये किं कुरहि मे प्रभो ॥ अथ भगवानाह ॥ मण्ड
 लस्य भवेत्मानं वै कुरु स्तं दिह स्तकं ॥ त्रिहस्तं वा चतुःपञ्च ॥ अथ मानेन वा अधिकं ॥ यस्य तस्यैव चूर्त्तित
 नानावर्त्तितेन वा ॥ चतुरस्रं चतुर्द्वारं चतुस्तोरणाभूषितं ॥ भागेन वा कृमेनैव द्वारं तस्य प्रकल्पये
 त् ॥ द्वारमानेन निर्यूहं तद्देन कपोलकं ॥ पक्षश्चापितथा वेदी हारा च हारपट्टिकां ॥ मूलसुत्रव
 हितस्याप्यर्द्धतैवरजो भुवं ॥ वजावली च तेनैवा कृतं तस्मांश्च कल्पयेत् ॥ द्वारं त्रिगुणितं कुर्यात्

तत्र द्वारं तोरणा मुत्तमं ॥ विश्ववज्रमथो लिख्यात् वजापाकारवेष्टितं ॥ कल्पवृक्षादिमिथुत्तं
 यणुरोषणं मण्डली ॥ पूटमेकं तु कर्त्तव्यं वक्रवर्परिमण्डली ॥ तस्य पूर्वोदिके विश्वपद्मम
 ह्येसमालिखेत् ॥ नवमे मध्यमे तस्य मध्यस्य अङ्गुली लङ्का ॥ कर्णेण कृतं तत्र च वज्रकर्त्तिकः
 पालयुक्तं ॥ पूर्वोदिको कृतं रजःश्चेतवर्त्तिसमालिखेत् ॥ दक्षिणे पीतवर्त्तितु युतं रत्नेन संलि
 खेत् ॥ पश्चिमे रक्तवर्त्तितु रक्तवर्त्तितं ॥ उत्तरे चामात्र तु श्यामवर्त्तिसमालिखेत् ॥
 चक्रेण विहिता कर्त्तिके मन्त्रिकोत्तरे शिरो लिखेत् ॥ नैमते पीतवर्त्तितु लिखेत् रत्नसुविहितं

वि

॥ वायवेवतधारत्तारत्तपससुक्रितां ऐशानेश्यामवर्त्ता कुनीलोत्पलसमन्वितां ॥ खड्गसुर्योपरि
 स्थितुसर्वविहङ्गप्रकल्पयेत् ॥ रजोमण्डलमिदं प्रोक्तं मया लोकार्थसाधने ॥ अथ वामण्डलं कुर्यात्पट
 रूपेणासुलिखितं ॥ पूर्ववत्तण्डलं लिख्य मध्ये कृष्णावतलं लिखेत् ॥ संपुटं द्वेषवज्रावै पूर्वश्च तावतं
 लिखेत् ॥ तथा पीतावतं सयेष्टरत्तावतं लिखेत् ॥ लिखेदुत्तरे श्यामावतं वक्रौ मोहवजी श्वेतां नैऋ
 त्ये पीतां पिशुनवजी समालिखेत् ॥ वायुव्यालोहितां देवीरागवजी समालिखेत् ॥ ऐशानेश्यावजी स्या
 मालिखेत् द्वैपटमण्डलं ॥ अथ मण्डलाधिस्थानमत्र भवति ॥ ॐ श्रीवण्डमहारोषणासपरिवार

सहितप्राग्वत्स्वः ॐ वं होः ॥ अत्र मण्डले अग्निस्थानं कुरु ॐ फट् स्वाहा ॥ अनेनाकृष्य प्रवेश्य वक्रा
 वशीकृत्य पूजयेत् ॥ अथ वज्रामत्रं भवति ॥ ॐ कृष्णावतलपूर्य्यं प्रतीह ॐ फट् ॥ ॐ च वलपू
 र्य्यं प्रतीह ॐ फट् ॥ ॐ पीतावतलपूर्य्यं प्रतीह ॐ फट् ॥ ॐ रत्तावतलपूर्य्यं प्रतीह ॐ फट् ॥ ॐ श्यामा
 वतलपूर्य्यं प्रतीह ॐ फट् ॥ ॐ द्वेषवजीपूर्य्यं प्रतीह ॐ फट् ॥ ॐ मोहवजीपूर्य्यं प्रतीह ॐ फट् ॥ ॐ
 पिशुनवजीपूर्य्यं प्रतीह ॐ फट् ॥ ॐ आरागवजीपूर्य्यं प्रतीह ॐ फट् ॥ ॐ शिष्यावजीपूर्य्यं प्रतीह ॐ फट्
 ॥ ॐ पुष्पदीपंतथापुष्पं गान्धने देयमेव व ॥ पुजापश्चात्पहारेण कुर्याद्वै मण्डलस्य ॥ यदाश्वे

॥ उक्तु ॥

॥ ५ ॥

तावतो माधो सो हव न्यासमन्त्रितः । तस्यैव मण्डलेन यं एवं गीतावलादिके ॥ पञ्चयोगिप्रभे
देन पञ्चमण्डलकल्पनां ॥ कुयोदेकाग्रचित्तेन पुर्वसेवाकृता ॥ मण्डलेपरिवेष्टौवयोगि
नीयोगसंसृतो भोजयेत्तद्यमां सैश्वर्ययेव मुकुमुकुः ॥ २ ॥ अथ कल्पवारादेयश्रीधरासुहरोष
णानेत्रे मण्डलपटलो द्वितीयः ॥ ३ ॥ अथ भगवती साह ॥ कथं शिष्यो भवेत्तद्योगीति तयो
त्रतत्रके ॥ निर्विसंकश्वकर्तव्यः कथयस्त्वं महाप्रभो ॥ ॥ अथ भगवानाह ॥ आदौ त्रिंशः
रतांदद्यात्पञ्चशिष्याश्च पोषध ॥ ततः पञ्चाभियेकं नुगुह्यं प्रज्ञातु श्रेष्ठतः ॥ ततो भव्यो भ

वेष्टिष्यः तंत्रं तस्यैव देशयेत् । दुरतो वर्जयेदन्यः सत्यथारौरवं व्रजेत् ॥ तत्रेयं त्रिशरगा गाथा ॥ बुद्ध
गच्छामिशरगां यावदावोधि मण्डलः । धर्मगच्छामिशरगां संघं वा त्वत्प्रदया ॥ तत्रेयं पञ्चशिष्या
गाथा मारगां वैरिकां वापि परपत्नीमृषाववः । तजामि सर्वं वत्सर्वं पञ्चमं मयमेव वः । तत्रेयं
पोषधगा गाथा । न सत्वं घातयिष्यामि न हरिष्यपरस्वकं ॥ व्रतं वर्यश्च रिष्यामि वर्जयिष्ये
मृषाववः ॥ प्रमादाय त्वं तं मयं न वदामि कदाचन । न त्वगीतविभुषाश्च वर्जयिष्यामि सोऽसः
वा ॥ उक्तुः शय्यां महाशय्यां त्रिकालेपि भोजनं । एष पोषधमस्माकं मरुता मनुशिष्याया ॥ विष्णु

वं धारि यिष्यामि याथावुद्धेन देशितं । तेन जित्वा शतमारं प्राप्नुयुः स्वस्वसुत्तमं । भवेयं भवस्विन्नो
 नाशरणां सर्वदेहिनां । संसरा मि भवेयावन्तावत्सुगतयः पुमान् ॥ भवेयं साधु । सर्वाध्यामा
 नलोकहिते रते ॥ तत्रायमुदकाभिषेकः ॥ शिष्यं शुद्धस्फटिकसंकाशं निर्मलं ध्यात्वा विजः
 यकलशाकुददकमाकृष्य सकारयस्त्वेन । ॐ श्राः सर्वतथागताभिषेकसमग्रश्रिये ॐ इत्ये
 नेनाभिषिष्येत् । तत्रायमुकुटाभिषेकः । वस्त्रादिघटितमुकुटं सर्वरत्नमिवाकलय्य शिष्यं उक्त्वा
 त्तिनमिव ध्यात्वा तद्दिरसि मुकुटं दत्त्वा पूर्ववदभिषिष्येत् । भो विष्णु महाशेषणं श्रावित २ अथ ह

दये हुं फट् । तत्रायं स्वजाभिषेकः । लोहादिमयं कुंतलस्य दक्षिणाहस्ते दत्त्वा पूर्ववदभिषिष्येत् ।
 ॐ हं २ मारय २ सर्वशत्रून् ज्ञानस्वकुं फट् । तत्रायं याशाभिषेकः । ताम्रादिमयं याशं तस्य त
 जनीयूतेनामहस्ते दत्त्वा पूर्ववदभिषिष्येत् । ॐ गृह २ क २ स २ व २ दु २ क्षान्पाशेन वध २ महासत्त्व
 ते धर्मते स्वाहा ॥ तत्रायं नामाभिषेकः ॥ शिष्यं वरुण महाशेषणं मुद्रयापविश्य तदाकारेण व
 तमानस्य ॐ हे श्री भगवन् कृष्णावलसिखः त्वं कुं फट् । ततः पूर्ववदभिषिष्येत् । एवं साधक
 स्य कृष्णादिवर्णभेदेन पञ्चावलनाम्नाभिषेको देयः ॥ कृतिपञ्चाभिषेकः ॥ स्त्रीणामनुमु
 कुटाभिषेकं क्वा सिंदुराभिषेकं दद्यात् । अथ महादेवीरूपं शिष्यामानस्य ॐ भगवति नमः

॥ यत् ॥

॥ ७ ॥

विश्वस्माह वये ऊं फट् ॥ लौहादिकर्तृकां तस्यादक्षिणहस्ते दद्यात् ॥ उं कर्तृके सर्वमाराणां
मां सर्वकर्तृये २ ऊं फट् ॥ वामहस्ते नृकपालं दक्षिणहस्ते कर्तृकां दद्यात् ॥ उं वज्रकपालसर्वशत्रुः
तां रक्तधारय २ ऊं फट् ॥ ततो भगवती मुद्रायोपविश्य तदा कारेण चालं ॥ उं हे श्री देवतः
जिसिद्धी लं ऊं फट् ॥ एवं स्त्रियं कृष्णादिवर्णं मे देन यश्च योगिनीनाम्नाभिषिञ्चेत् ॥ प्रासान्
पुजाभिषेकस्थाने उपायाभिषेको देयः कृतिः ॥ अथ गृह्याभिषेको भवति ॥ शिषो गुरुं
स्त्रादिभिः संपूज्य तस्मै स्वमन्त्रं वांछितं रूपयौवनमणिषु तां नियोतयेत् ॥ क्मं नियोतितां तुः

भ्यं सर्वकामसुखप्रदा ॥ मया कामसुखार्थे ॥ ते गुरुनाथ कृपां कुरु ॥ ततो गुरुनमस्कृत्य शिषो
वहिर्निर्गच्छेत् ॥ उं वन्द्यमहरोषण ऊं फट् ॥ इति मन्त्रं जपेति ॥ गुरुः पूनर्नमस्कृत्य शिषो
रात्मानं पूजयित्वा प्रज्ञाश्च संतर्प्य संपदीभूय तदुद्धृतं शुक्लश्रोतं यत्कृत्वा पूजयित्वा वस्त्राणां
शिष्यमाहुय तस्य जिह्वायासनासिकागुहाभ्यां दक्षिणहस्ते ऊं फट् ॥ कारं लिखेत् ॥ ततो महासुराय
मिति पाठयेत् ॥ तत्र एवं वदेत् ॥ अथाहं ते कुरु शानमुत्पादयामि येनातीतानागतप्लक्ष्मणा
उद्धाभगवतोऽप्रतिष्ठितनिवाणं प्राप्ताः किन्तु न खयेदं अदृष्टमण्डलस्य परतो वक्तव्यं

॥ वृत्त ॥

॥ ८ ॥

॥ अथ वद सितदातस्य शिष्यस्य हृदये स्वकृतसमपयित्वे दं पठेत् ॥ अतितीक्ष्णं ह्ययं स्वकृतश्च गुरोः
राकप्रे स्थितः ॥ भेदयेत्समयं यस्तु तस्य हृदये न तत्परः ॥ जनकोटि सहस्रे पूरय कृत्वा ग्रकानराः ॥ स
र्वांगहृदकाभौति शिरश्च दैकततपराः ॥ भविष्यन्ति तवापेक्षं समयं यदि भेत्यसि ततः शिष्येण वः
कृत्यमेव मह्यति ॥ ततो अथ पठं वथ यित्वा मण्डले पश्चादापयेत् ॥ ततो अथ पठं मुक्तामण्डलं
दर्शयेत् ॥ तस्य विहंत बोधयेत् ॥ ततस्तामेव प्रज्ञां शिष्यस्य समर्पयेत् ॥ कथं तै धारणी रमासे
यादुष्टैः प्रकाशिता ॥ अति क्रांति यो मूढः सिद्धिस्तस्य न बोधत पा ॥ ततो गुरुः कर्त्तुं कथये
च्चतुरानन्दविभागं ॥ ततो वहिर्निगच्छेत् गुरुः ॥ प्रज्ञा तु न गनी भूयो कुट्टकेन गृहीतर्जन्यादर्शय

त्रिः ॥ किं मुक्तसहसेव समदीयाशुविभक्षणी ॥ वित्तुत्रश्चरत्तत्र भगस्यान्तः प्रवृषणी ॥ साधकेन
वक्तव्यं ॥ किं गहनोत्सहे मास्त्वदीयाशुविभक्षणी ॥ कार्याभक्तिर्मया स्त्रीणां यावदावोधि मण्डुतः ॥
सा गह ॥ अहो मदीयं पद्मं सर्वसौख्यसमन्वितं ॥ सेवयेद्यो विधानेन तस्याहं सिद्धिदायिनी ॥ कुरुप
क्षेयथा कार्यं धैर्यं धैर्यं प्रयोगतः ॥ स्वयं वक्तुं महारोषणास्थितो हृद महामुखः ॥ ततः साधकश्च
त्मानश्च गुरु महारोषणाकारेण व्याख्या प्रज्ञाश्च द्वेषवज्जरूपेण संपूठं कृत्वा चतुरानन्दालक्षयेत् ॥
ततो निष्पन्ने गुरु प्रमुखं कृत्वा मय मां सादिभिर्गावक कुर्यात् ॥ कृतिप्रज्ञाभिषेकः ॥ ॥

॥ वल्लु ॥

॥ २ ॥

॥ कृत्यक लक्ष्मीरात्र श्रीवल्लु महारोषणा तन्त्रे अविषेक पटलस्तु तीर्थः ॥ २ ॥ अथ भगव
तीमाह ॥ भावितव्यः कथं वल्लु रोषणा भावकेन हि जप्तं कीदृशं सत्रं वदतु परमेश्वरः ॥ अथ
भगवानाह ॥ मनोनुकुल केदेशे सर्वे पदवज्रि ॥ तत्र तत्र यथा लक्ष्मीं समाहितः
॥ प्रथमे भावयेत्सैत्री द्वितीये करुणां विभावयेत् ॥ तत्र तत्र भावयेत्तु दितां उपां सर्वशोपतः ॥
ततो हृदि भावयेद्दीर्घं पञ्चदश विस्थितं ॥ रश्मिभिः पुरतो नागा त्रिष्यन्तं वल्लु रोषणां ॥ यत्न
येत्तनसा तत्र पुष्प धूपादिभिर्बुधः ॥ तदग्रे देशे त्याज्यं पूरणं प्रमोदयेत् ॥ त्रिशरणगम

न कुर्याद्यावता धोषणमपि ॥ आत्मानश्च ततो ह्येवा पूरणं यपदिना मयत् ॥ प्रणिधानं ततः कृत्वा को
द्वौ वित्तं तु नामयेत् ॥ नमस्कारं ततः कुर्याद्रश्मिभिः संहारं तु नः ॥ पथित्वामत्र मेतद्विश्रुत्यता
ध्यानमाचरेत् ॥ उं श्रुत्यता ज्ञानवज्रं स्वभावात्मको ह्येव ॥ वित्तं येद्रश्मिभिर्दग्धं अहंकारपय
त्नतः ॥ कर्पूरदाहवद्धालारदमीश्चापिन कल्पयेत् ॥ सवर्णा काशसंकाशं क्षणमात्रं तु विभा
वयेत् ॥ शुद्धस्य टिकवत्सु मात्मदेहं विभावयेत् ॥ अग्रतो भावयेत्पश्चात्पर्यं रवं लं चतुष्टयं ॥
निष्पन्नं भावयेत्तेन वातवह्निजलौर्विका ॥ भ्रूंकारं वततो ध्यात्वा रूढा गारं प्रकल्पयेत् ॥ चतु

॥ व म ॥

१९९ ॥

३२

वायव्योत्तरेश्यामाचलश्यामामीकानकेकीर्णवजीसजेत। पश्चात्सप्तशङ्खतिमारभेत॥
योदयान्तिजोदेवोस्वकण्ठोदितगीतिभिः॥ वज्रमैत्रीतुविवर्जित्वाहोहिमासुत्रसंहाच। तोः
कुविशोपकृतमित्तवैजगहिडोभाव॥ मोहवज्याः। साकरुणाचित्रछातहियकुमाहोहि
तुंसुत्र। सामोहदेहसुदुष्टिअहोक्कृजीवविजुनापिशुनवज्याः। कीसतुहरिसविहोहिअ
सुत्रहिकरसियवेस। तोफुनिसत्ताकरिअमणिअरुक्कलोअअसेय। रागवज्या। योबनमत्ति
मुपेहिअनिस्यतुसुत्रएदि॥ सुत्रसहाव। वेगोक्कृअकरहितुमोएंसमाधिदि। कृष्ण

दि

वज्रा॥ सप्रेनेव दंशुलादवाकृति उहितः॥ पूर्वकेनेवरूपेन ध्यायात्संपुटात्सकंततश्च ता
 चलं हला मोहवजी प्रकाशयेत् रूपं श्वेतावलं कृत्वा पुनः पीतावलं हरेत् कामयेत् पिशुनवजी तु
 कृत्वा पीतावलं सकं॥ हला रक्तावलं तद्वत् कामयेत् रागवजी की॥ कृत्वा रक्तावलात्मानं हन्या श्याः
 मावलं पुनः शीघ्रावजी नतः काम्य कृत्वा श्यामावलात्मकः॥ अनुराग्यवतु देवीः संहरेत् सर्वमणु
 लं। सपुटं वैक मात्मानं भावयेत् त्रिभरं यतः। अहंकारं ततः कुर्यात्सिद्धो हं नैव संशयः। कृष्णावर्त्ता
 हियो योगी स कृष्णावलभावकः। श्वेतगौराहियो योगी स श्वेतावलभावकः। पीतवर्त्ता हि

यो योगी स पीतावलभावकः॥ रक्तवर्त्ता हियो योगी सरक्तावलभावकः। श्यामवर्त्ता हियो योगी
 सरामावलभावकः॥ कृष्णावर्त्ता तु यानारी द्वेषवजी विभावयेत्॥ श्वेतगौरा तु यानारी मोहवजी
 विभावयेत्। पीतवर्त्ता तु यानारी पिशुनवजी विभावयेत्। रक्तगौरा तु यानारी रागवजी विभाव
 येत्। श्यामवर्त्ता तु यानारी शीघ्रावजी विभावयेत्। वज्रयोगी नरः सर्वानारी तु वज्रयोगिनी॥ कृ
 ष्णादिवर्त्ता भेदेन सर्वमेतत्प्रकल्पयेत्॥ अथ वा कर्म भेदेन यश्च भवेत्प्रकल्पयेत्॥ कृष्णा हि मा
 रतो द्वेषश्चेतः श्यामो मतावपि। पीततम्भने पुष्टौ वश्या कृष्णौ वलोहितः॥ श्यामे उच्चारणे ध्यातो

यदा जातिप्रभेदेतः। कृष्णोऽंशः सितो विप्रः पीतश्च एगुलको मतः रक्तस्तु नटः श्यामः स्मृतौ
 रजकश्चैव पि॥ कृष्णकन्या विशालाक्षी कामये कृष्णभावकः॥ सितकन्यां सितात्मा तु पीतकन्यां
 सुपीतकः रक्तौ रक्तकन्यां तु श्यामकन्यां तु श्यामकः॥ यातामथ वा गृह्यत धावनापरः॥ का
 मये धिरवित्तेन यथाकोपिन बुध्यते। एताः सिद्धिदा कन्याः पक्षमात्रप्रयोगतः श्राप्तां शुक्रं भ
 वेद्वर्जं जिह्वा सर्वमालिहेत॥ यावदिह पिवेत्सुत्रं तासामप्यभगे सुर्यं गुडपद्मे वा यवैर्विद्याः
 यावदिह प्रभक्षयेत्॥ न कर्तव्या च ग्राह्याः पिसिद्धिभक्तौऽन्याथा भवेत्॥ निजाहारसिद्धिं

सर्वदुष्टैः प्रभक्षितं॥ ॥ कृत्ये कलशविराज्य श्रीयग्यमहारोषगातत्रे देवतापतलश्चतुर्थः॥ ४ ॥
 अथातः संप्रवक्ष्यामि सर्वमन्त्रसमुच्चयं। अथ भगवान् सर्वमादपराजयं नाम समाधिं समापयेदं
 मन्त्रसमुच्चयमाह॥ ॐ यग्यमहारोषगातत्रे पाद॥ मूलमन्त्रः॥ ॐ अवलंङ्गं ह्रीं॥ द्वितीयमूलमन्त्रः॥ ॐ
 पाद॥ तृतीयो मूलमन्त्रः॥ ॐ हृदयमन्त्रः॥ ह्रीं॥ हृदयमन्त्रो द्वितीयः॥ ह्रीं॥ तृतीयो हृदयो मन्त्रः॥
 ॐ ह्रीं क्रीं वग्य रूपेण वटं प्रवटं करुं प्रस्फारं प्रस्फारयं रहनं ग्रसं श्वभं रजम्भयं स्त
 भयं मोहयं सर्वशक्रां मुखवन्धनं कुरु सर्वशक्तिनीनां ग्रहभूतपिशाचव्याधिजघ्ना

॥ वल्लु ॥

॥ १४ ॥

तां श्रीशायर मर २ मार यर २ रु २ वल्लु रुक २ रक्ष २ मां वल्लु महा सेन सर्व सा शापय तिडें वल्लु
महारोष ताजुं फट् ॥ मालामत्रः ॥ नमः सर्वासापरिपूरकेभ्यः सर्वतथागतेभ्यः सर्वथाश्र
वल्लु का ता नट २ मोट २ सह २ तं २ तिष्ठ २ आ विश २ आः महा मत्त वालकः धुन २ तिगा २ खाः
द २ वि आ मार २ दु खान् भक्ष २ सव नि कु रू २ किरि २ मा हा विषम वज्र फट् ॥ ३ ॥ त्रिवलितरः
आन तु कर्जुं १ श्रवले वे ट फट् स्फाट य २ ऊं ॥ अस मत्तिक जाट महा बल सात य समान य
त्रों मां हां शब्दं तु लोकः तु वजीत मोत्तु प्रति ह ते वले भ्यः ज्वाल यत्राट असहनमः स्वाहा ॥ द्वि

तीयो मालामत्र ॥ नमः सर्वासापरिपूरकेभ्यः सर्वतथागतेभ्यः सर्वथात्राट असो घ वल्लु महारो
ष ता स्फाट य ऊं भ्रम य २ त्र हं मां ॥ तृतीयो मालामत्रः ॥ ४ ॥ तिप आ वला तां सामान्य मत्रः ॥
विशेष मत्रास्तु ॥ ३ ॥ ऊं कृष्ण वल ऊं फट् ॥ ३ ॥ ऊं श्व ता वल ऊं फट् ॥ ३ ॥ ऊं पी ता वल ऊं फट् ॥ ३ ॥ ऊं र ता वल
ऊं फट् ॥ ३ ॥ ऊं श्या मा वल ऊं फट् ॥ देवी ना तु सामान्य मत्रः ॥ ३ ॥ वज्र योगि नि ऊं फट् ॥ मूल मत्र
॥ ३ ॥ प्रज्ञा पार मि ते ऊं फट् ॥ द्वितीय मूल मत्रः ॥ ३ ॥ वौ हे रि ऊं फट् ॥ तृतीय मूल मत्रः ॥ ३ ॥
पिर २ प्रज्ञा वरु नि ज्वल २ मे धा वरु निः धिरि २ वु हि वरु नि स्वाहा ॥ मालामत्रः ॥ विशेष

मन्त्रालु उं देवजी ऊं फर ॥ उं मोहवजी ऊं फर ॥ उं पिबुनवजी ऊं फर ॥ उं रागवजी ऊं फर ॥ उं क
 र्वावजी ऊं फर ॥ वलिमन्त्रः ॥ सामान्योयं ॥ उं नमो भगवते श्रीव एम सहारोषणा यदेवा सुरमनु
 ष्यत्राशनाय सकलमारवल विनाशनकराय अतः सिद्धसुखवपुषे रत्नमकुटकृतशिरोसे ॥ म
 सलिंगरुद्रमससर्वविघ्नान्हरश्चतुर्भुजा त्रिवारयश्चाश्वत्थामरुद्धिन्दुमिन्दुनाश
 तापश्शोषश्चेदभेदश्चसुखान्ममविरुद्धयितकान्ममशमीकुरु ॥ ऊं २ फर स्वाहा ॥
 ॥ ॥ क्लृप्तकलवीराख्ये श्रीव एम सहारोषणा तन्त्रे मन्त्रपठनः पञ्चमः ॥ ५ ॥ अथ भगव

तीप्रज्ञाधारमिता भगवत्तंगाहमालिङ्गपमेवजयर्षितां कृत्वा माह ॥ निष्पन्नक्रमयोगेन भावना कीदृ
 शं भवेत् ॥ योगिनां वैहितार्थयपृष्ठितं सफलिकुरु ॥ अथ भगवानाह ॥ निष्पन्नक्रमयोगस्योयो
 गीयोगैकतत्परः ॥ भावयेदेकचित्तेन मम रूपमह निदां ॥ कल्पयेत्सन्निधयं तावत् तवरूपेनापि
 निर्भरं ॥ गाढेनैवाति योगेन यथेव स्फुटतान् प्रजेत ॥ मातरं उहितं वाथ भगिनी भागनेयिकां ॥
 अन्यां वसतिनीं सर्वान् ठोमिनीं ब्राह्मणीं तथा ॥ वगुलिनीं नतीं वैवर्जकीं रूपजीविनीं ॥ वृत्तिनीं यो
 वैवर्जकीं कापालिनीं पुनः ॥ अन्यां वायथा प्राप्तां स्त्रीरूपेन सुसंस्थितां सेवयेत् सुविधानेन य

॥ वरु ॥

॥ १६ ॥

था भेदोन जायते भेदे तु गुप्त श्रुतौ शेष तो हति साधकः ॥ श्रुती ॥ यो पातयेत्तच्छ्रुतं पातयेत्
भीषयन् । नेह लोके भवेत्तसिद्धिः परलोके पितृव्ये वचतस्मत्तु प्रसत्य न कर्तव्यं न हि गोवरं ॥
डाकिनी मन्त्रवत् गोप्यं वरु शेष ता साधनं ॥ श्रुत्य न का सिना मथे मया पुष्टे न दे शितं म
नो नु कुल के दे शो स चो पद्रव वर्जिते ॥ प्रहृते तां समा दाय स्वये तो रम्य का सिनी ॥ पुष्टो ह्य
वलः सिद्ध प्रज्ञा परमिता प्रिया ॥ भावयेत्तस्य स्वरूपे न गादे न ये तसा सुधीः ॥ निर्जन श्रम ग्रयं कृत्वा य
था लब्ध्या न वस्तुकः ॥ भावयेत्ति भर्तुं का भांस न्यो न्य दंद योगतः ॥ स्त्रियं प्रत्यक्षतः कृत्वा संसृती

योपवेश्य हि । का भांस न्यो न्य रा गे ता गा द म न्यो न्य सी शयेत् ॥ ततो ह सि सुख ध्यायं ॥ तिष्ठे दे काग्र
मानसः ॥ तथा तत्रैव वक्तव्यं सुखो तेजः करं वचः ॥ एवं मे पूत्रौ सि भर्ता सि त्वं मे भ्राता पिता महः ॥ तवाहं
जननी भार्या भागिनी च भागनेयिका ॥ सप्तभिः पूरुषैर्दासः ॥ एवं मे खेटा सवेतकः ॥ एवं मे कपर्दक क्री
डः ॥ तवाहं स्वामिनी मता ॥ पते च रणयोः तस्या नि भर्तुं संपूजा जलिः ॥ वदेत्तत्रेदु शं वा र्क सुखो तेजः
करं परं ॥ एवं मे माता पितु भार्या ॥ एवं मे व भा गिनेयिका ॥ भागिनी पुत्र भार्या च ॥ एवं मे स्यात्वं च मासिका ॥
तवाहं सर्वथा दासः तीक्ष्ण भक्तियरायणः ॥ यक्ष मां कृपया सातः ॥ नेह ह सि निरीक्षतैः ॥ ततः सापु

रुखं श्रिया युग्मयित्वा मुकुमुकुः । ददाति श्रुत्वरं मत्ते वक्तव्यं संसृष्टाय संवोच्ये तस्य दर्शयेत्
 त्रविभ्रमं । वक्तव्यं विदितं दत्ता कुवेन पीडयेद्दृढं । समुत्थं तन्मुखं दृष्ट्वा नखं दत्त्वा विचालयेत् । वदेत् तस्य
 दृष्टं वाक्यं भक्षयेत् रोचनं मम । पिवाक्षो भ्यजन पुत्रस्य पिता दाशको भवः । तव गोसामिनी ग्राहं मातं
 राजकुलीत्यपि । मदीयवरतां गच्छ शर्वरां तन्मत्तितरं मया सर्वद्वितीयस्मात् स्वमानर्घ्यमुपाग
 तः । कृतज्ञो भव भावस्तदेहि मे यज्ज सुखं ॥ त्रिदलं च कर्जयत्यमथो किंजल्कमुषिकं । अहो सुखा
 वती क्षेत्रं रक्तपुष्पोपकोभितं । रागिणां सुखदं दानं सर्वसकल्यवर्जितं ॥ मामुत्तानेन संपात्य राग

विह्वलमानसां । रक्तं धपादयुगंदत्त्वा समाधोर्द्विरीक्षय । स्फुरद्भजंततः पद्ममथारभ्य प्रवेशय । देहि धाय
 सहस्रं लक्षकोटि मथां बुद्धं । मदीये त्रिदले पद्मे मां सवर्तिसि मन्त्रिते । सकर्जर्जतत्र प्रक्षिप्य सुखैश्चि
 तैः प्रपूजय । वायुवायुसुपद्मे सारसारमनुत्तरं वज्रस्याग्रेण संपुष्टं रक्तवंधूकसंनिभं ॥ प्रवृत्तीमि
 ति तां ध्यायंतद्दीप्त्यै कथं तसां ॥ भावयेत्तज्जकं सौरभं निरयलो गाढचित्तकः । तस्यै पत्ततुरं दद्याद्विल
 म्बलं प्रियेक्षतां । यावत्स्त्री देहं रूपं क्षणमात्रं विवर्तयेत् ॥ स्त्री मे का जननी रत्नं त्रिजगतां सत्सौ
 ख्यदात्री शिवा विद्धे वादिह निदयति मुखराये पापकर्मस्थिताः । ते ते नैव दुःखं गाहनरके रौद्रस
 दृष्टः शिताः । क्रुद्धतो वज्रवह्निदग्धवपुषः तिष्ठति कल्पत्रयं । किं वा योगिनाः स्त्रीणां सर्वसहपरिश्रमः ॥

रूपावायदिवारक्षस्त्रीणां वितेप्रतिस्थिता। आशां तावत्स्वजनपरजनंमपि पुष्पातिभिक्षया। सायेदे
वरूपा नान्यथा श्रीवजयोगिन्या। आसा नुदकीर्तनस्यासृष्टिं पृथ्वीयदुरतः। यस्यास्मरतामात्रेण तः
क्षालितभ्यतेसुर्यं गपं वैव विष्णु या स्त्रीणां दिव्यरूपेन संस्थिताः। तामुदाहितां कलासुखं भुजति
मानवाः। तस्मात्तदोषविनिमुक्ते सर्वसंगुतामणिते। पुण्यपुण्य महापुण्य प्रदादं कुरु भूमिके
तत्रस्यां गाठ तोट्टा स्था कंद जेपी डयेत्। कुर्वन्शीलकारं योगीतां व कुर्याद्विनमिको॥ कुर्यात्स्वसु
खोदयं वर्यं वर्यं अदोलवालनं। वन्धजानुग्रहं वैव वर्यं आत्मा रूमर्दनं। पादधारता वन्धवभू
मिवापितं। वर्यं समदत्तकं वैव वर्यं चित्रकसंज्ञकं। भ्रमरीजालवन्धव्ययत्रारुहोर्द्धपादकं॥

तथैव कर्मवन्धव सर्वतोभद्रमेव य। ततपर्यं कर्मधेतुस्त्रियं चेतकुटकासनां। कलावाक्ययुगं
स्वर्धेतस्यागाठेन योजयेत्। स्वस्य वाक्ययुगं तस्याः कक्षमथादिनिगतं। पश्येप्रक्षिप्यवजंतुः
ख्यातो वन्धसुरोदयः। द्वयोहस्तयुगवेणीवद्वमनो न्ययोगतः। षष्ठ्यालये वाभ्यां ख्यातो यः
दोलवालनः। तस्याजानुद्वयं स्वस्य हृदि कलातुसंपूटं। दोलवालनकरन्यासा द्वयोयजानुकग्र
हः। अस्याः पादतलौ स्वस्य योरूमूलेनियोजयेत्॥ सुरोदयकरन्यासा द्वयोयं योरूमर्दनः॥
तस्याः पादतलौ नाभौ हृदि पाश्चद्वयोपि हि। दोलवालनकरन्यासा द्वयोयं पादधारताः॥

॥ ३१३ ॥

॥ १२ ॥

तस्मात्तद्वर्गभूमौ सस्याप्यक्रोडकोटरे ॥ सुखिदयकरास्याद्वन्द्वोयं भूमिश्चापितः ॥ तामुल्लु
हकेन संस्थाप्य द्विपादश्च प्रसारयेत् ॥ वधः समन्तकोज्ञेयः प्रत्येकं वापि सारयेत् ॥ तस्याः पादयु
गं वक्त्रं कृत्वा वामे प्रयोजयेत् ॥ सद्योपि सन्मुख्ये वापि हृदा स्पृष्टं स्पृष्टोत्ततः ॥ हस्तादिमर्दनं कुर्या
द्वन्द्वोयं चित्रसीजकेः ॥ पुनः सुखदयं कृत्वा तामुत्तानेन पातयेत् ॥ सद्यो नवकरेणैव वज्रं पद्मे
निवेशयेत् ॥ तस्याजान्तले गृह्य कफात्पुच्छं त्रियोजयेत् ॥ अनाम्यवेणो हस्तेन भूमरीजालक
तिष्ठतस्मृतं ॥ तस्यापादयुगं दद्यात्स्वस्त्यधोपरि निर्भरं ॥ यत्राहूहो हयं वधो वेदावेश

प्रयोगतः तस्यावामं पदं स्वीधे सव्यं वामोरु मूलतः ॥ तस्यासव्यं पदं स्वीधे वामं सव्योरु मू
लतः ॥ उर्ध्वपादो हयं वधः सत्सुरोदुःखनाशनः ॥ तस्यापादतले वक्षे मधोसमेनियोजयेत्
॥ वाङ्मूलां पीडयेज्जानुं कुर्मवध उदाहृतः ॥ तस्यापादतले नेत्रे कर्णे मुखे त्रियोजयेत् ॥ वधो
यं सर्वतो भद्रः सर्वकामसुखप्रदः ॥ चित्रपथं न कुर्यात् ॥ कुर्यात्सर्वं चित्रं कुर्यात् ॥ क्रोडेन पीडः
येऽङ्गुष्ठं चण्डरोषणयोगतः ॥ बुभुये च मुखं तस्याः शिरः ॥ दिक् पुनः पुनः ॥ उन्नास्य वदतं दृष्ट्वा प
थे सर्वं वाक्यं कवदन् ॥ जिह्वाश्चतुष्येतस्याः पिवेत् ॥ सत्सुरो ध्रुतां ॥ भक्षयेच्चार्चितं दत्तमलं

सौख्यं विभावयेत्। पीडयेद्दन्तजिह्वामीषदाधरविधानके ॥ जिह्वामानाशिकारं धृशोषयेत्ने
त्रकोणिकां दन्तकक्षश्च तज्जातं मलं सर्वं च भक्षयेत्। मस्तं नेत्रशतवाहीपाश्वेकक्षं करं
स्तनं। युस्ययित्वा नखं दद्यात्पत्नाने त्रदयस्त्रियाः। मर्दयेत्पाणिना युषयेद्दंशयेत्ततः स्वयं
मुत्तानिकां कृत्वा युस्ययेत्सुन्दरोदरं। अत्रैवाहं स्थितपूर्वम् स्मृत्वा स्मृत्वा मुकुमुकुः ॥ हस्तेन स्पृ
शयेत्पद्मं वा युसुन्दरमिदं कुर्वन्। दद्यान्नखं युस्यं तत्र पश्येत्त्रिकशपाणिनां प्राणागर्भवतद्र
भं साधयेद्दसनयास्त्रियाः ॥ प्रविक्षेद्यधानेन निःसृतश्चाप्यनेकशः। वदेत्तत्रैव दंशं वा कपं च

न्यायं नाशिकाञ्जुः। आयमेव लोतेः पश्चाद्भवेज्ज्ञानेन योगतः। चण्डरोषणसिद्धेस्तु भवेज्ज्ञान
प्रयोगतः। ततः पद्मं गतं देवतं दत्तं वा सुखसौकुतैः। भक्षयेत्स्वसुखतस्याः पश्य श्रुतः पुनः
। सुनखं चार्ककृत्वा मर्दयेद्दासवत्पदौ। मस्तके शशरं दद्यात्तन्मद्योत्तममुसिकं। ततः
श्रित्वा परार्थश्चाकुर्यो योगी समाहितः। भूय व्यापकं तनुदद्यात्सौख्ये कमानसः॥ यथेष्टं प
क्षरे नौवाक्षरे स्मैर्ये कमानसः॥ क्षरिते कालिते एव मीजानुपातप्रयोगतः॥ भक्षयेत्पद्मं
शुक्रं। शोणितं चोपि जिह्वया। नाशयानलिका योगलिवेत्सामर्थ्यवृद्धये। प्रक्षाल्य जिह्वया पद्मं

पुत्रास्तथाप्यनुमयेत्। क्रोडीकृत्यततः पश्चादधश्चयेत्। तस्मात्सकं। पितृवैकुण्ठश्च सद्यश्चापु
न कामप्रवृद्धयेत्। प्रमत्नीयं ततः पश्चादिह्यायातु सुखादिभिः। पुनः पूर्वक्रमेनैव वृद्धं स
मोन्मसारभेत्। अनेनाभ्यासयोगेन साधितं च महत्सुखं। वङ्गुतोषणापदस्वप्ने जन्मनोत्रेव यो
गवित्। रागिना सिद्धिदानार्थं मया योगप्रकाशितः। वासजं चोपरि स्थाप्य सव्यजं चानुलीलया
स्थातोयं सत्यपर्यङ्कः सर्वकामसुखप्रदः। सव्यजं चोपरि स्थाप्य वासजं चानुलीलया। स्थातोयं प
र्यङ्कः सर्वकामसुखप्रदः। पर्यङ्कमावधाय वासजं चोपरि स्थाप्य सव्यजं चानुलीलया। स्थातोयं प
र्यङ्कः सर्वकामसुखप्रदः। पर्यङ्कमावधाय वासजं चोपरि स्थाप्य सव्यजं चानुलीलया। स्थातोयं प
र्यङ्कः सर्वकामसुखप्रदः। पर्यङ्कमावधाय वासजं चोपरि स्थाप्य सव्यजं चानुलीलया। स्थातोयं प

सनं॥ भूमौ पादतले स्थाप्य वजेति ये कसुदीर्घके। अर्द्धचन्द्रासनं जयं एतत्कामसुखं प्रदं। तिर्यग्जानुयु
गं भूमौ गुल्फमध्यातु पूलकं। कलावधासनं ये तदिह कामसुखं प्रदं। सत्यं पर्यङ्कं तथावर्जं पर्यङ्कमि
तिकल्पितं। उल्लुङ्गकश्चावधाय चन्द्रासनमिदं मतं। अर्द्धचन्द्रासनासीनां स्त्रियं कलानिरतं।
पतित्वा संविहेत्यमंगुलं तल्लक्ष्मणलक्ष्मणपुनवधासनां कलाम्यानतत्तत्तुङ्गान्तरे। पातयित्वा गुदं
तस्याः संविहेत्। तत्रापि विवर्णं तत्तुल्यं सुखं ध्यायात् वङ्गुतोषणयोगतः। ततो मुक्तो भवेद्योगी सर्वसं
कल्पवर्जितः॥ विरागरहितं चित्तं विलीक्य तस्मात्तत्र कामयेत्। अनुरागात् प्राप्यते पुण्यं विरागादय
माप्यते। न विरागात् परं पापं न पुण्यं सुखतः परं। ततश्च कामजे सौख्यं चित्तं कुर्यात्समाहितं। अ

॥ वल्लु ॥

॥ २२ ॥

धमगवतीप्रसुदितहृदयाभगवतीनमस्तुत्यश्रुभित्त्यैवमाह। भोभगवन्किंनृणामेवकेव
लमयंसाधनोपायौऽन्यथामपिवा। भगवानाह॥ मुद्रानुरक्तोयेतुसर्वदिक्षुव्यवस्थिताः॥ देवासुरेन
रानागालेपिसिध्यातिसाधकाः॥ अथैवंश्रुत्वा महेश्वरादयोदेवागौरीलक्ष्मीशवीपत्यादिदेवतीगृ
हीत्याभावितुमारब्धाः॥ अथतत्क्षणांसवेतल्वेनतन्मुकुतकंजगुरोषणपदंप्राप्ताविजयन्तिम
हीतले। तत्रमहेश्वरोवज्रशकरत्वेनसिद्धः॥ वासुदेवोवज्रनारायणत्वेनसिद्धः॥ देवेन्द्रोवज्रपाणि
त्वेन। कामदेवोवज्रानकत्वेन। एवं प्रमुखागङ्गानदीवालुकासमादेवपुत्राः सिद्धाः॥ पञ्चकामागु
त्तोपिताः॥ सर्वसत्कारकारकाः॥ नानामूर्तिधराः सर्वभूतमायाविनोजिनाः॥ यथायंकोधवंप्रमं

पञ्चदोषैर्नलिप्यते॥ तथारागनयोभूतालिप्यन्तेनवदोषकैः॥ ॥ अथैकलक्ष्मीराख्यश्रीवल्लु
महारोषणतत्रेतिपञ्चयोगपटलषष्ठमः॥ ६ ॥ अथभगवतीमाह॥ मैथुनंकुर्वतो जज्ञोमहा
नस्यासुरिश्रमः। तस्यविश्रमनं नाथजल्वर्थविक्रमहसि॥ भगवानाह॥ त्रिणांकोर्यसमात्मन्य
सुप्रत्यक्षानिरोधितं। मुञ्जीतमत्समात्सुपिवेत्सग्रं समाहितः॥ अन्यथाक्षयधालक्ष्मभक्षा
दिक्षीरनीरकी॥ त्रीणांप्रथमतोदद्यात्। तदुत्सृज्यभक्षयेत्॥ तस्याउत्सृज्यपत्रेतुभोक्तव्यं
निरन्तरं। तस्याश्वायमनंतीरंप्रप्रक्षालनंपिवेत्॥ गुह्यप्रक्षालनंगहसुखादिप्रक्षालयेद्
ती। वातंभक्षयेत्तस्याभक्षयेच्चतुःसमं। पिवेच्चयोनियदिभक्षयेत्तदपि तु कंयथाशः

॥ २७३ ॥

॥ २३ ॥

कारमासाद्यदक्षो भोति फलाधिकः। तथैवाशुविभोगेन मानवः सुखसत्फलः। नजरानापि रोगश्च
न मृत्फलस्य देहिनः। सेवयेदशुविंशो सौनियो गोपिसि स्थिति। मध्यं वा यदि वाऽमक्षं सर्वये
वनकल्पयेत्। कार्यं कार्यं तथा गम्पामगम्यं विरयोगवित्। न पुण्येन वपायेन स्वर्गं मोक्षं न कल्पये
त्। सहजानन्दैकमूर्तिस्तुतिस्त्ये योगी समाहितः। एवं योगयुतो योगी यदि स्याद्भावनापरः। वः
गुरोरेकयोगेन तदाहंकारधारकः। यदि ब्रह्मशतहंन्यादपि पापैर्न लिप्यते। तस्मादेवं विधना
र्थं भावयेच्च गुरोरोष्ठं। येनैव नरकं याति जन्तवो रौद्रकर्मणा॥ सोपायेन तु तेनैव मोक्षं यातिः
नशांसयः॥ मनः पूर्वमसर्वपापं पुण्यमिदं मतं॥ मनसः कल्पनाकारं गतिस्थानादिभे

दितं। विषण्णमन्त्रितं यद्वभक्षणादायुषः क्षयः। तदेव मन्त्रितं द्रव्यामुखमायुश्च वर्द्धते। अथ न
स्मिन्क्षणे देवी प्रज्ञा पारमिता वरा। कर्तुं स्वर्परकरं यद्यवगुरोष्ठं समुद्रया॥ वज्रवल्ली महाक्रू
रा वदेदृश सुतमं। मदीयं रूपं कीच्याला कृत्वा हंकारमुत्तमं॥ यदि ब्रह्मशतहंन्यात्सापि पा
पैर्न लिप्यते॥ मदीयं रूपमाधाय महाक्रोधं कवेतसा। मारयेत्स तस्य पक्षिश्च योगिनी नैव लिप्य
ते॥ निर्दयाश्च श्वलाः क्रुद्धा मारणा र्थाथ वित्तकाः॥ स्त्रियः सर्वा हि प्रायेण ताशामथे प्रकाशितं॥
॥ ॥ कृत्यकल्लवीराख्ये श्रीवल्गुमहारोषणतत्रे देहप्राणायतनः सप्तमः॥ ७ ॥ अथ भगवती
नाह॥ भगवती पञ्चमगुलैर्न मस्तुत्याह। एदीयं योगिना रूपं ज्ञातव्यं तु कथं प्रिये॥ भगवती या

॥ ३७३ ॥

॥ २४ ॥

राशिता केन योगिनां काम विद्यति ॥ अथ भगवती आह ॥ यावद्विदुष्यते लोकैः स्त्रीरूपं भुवनत्रये
~~सन्निवृत्त~~ तन्मदीयं सतं रूपं नीयानीय कुर्तुं गतं ॥ देवी वासुरी वैवयसि राक्षसा तथा ॥ नागिनी मू
तिनी कन्या किन्नरी मानुषी तथा ॥ गन्धर्वी नारकी वैकृतियं कन्या प्रेतिका ब्राह्मणी क्षत्रिणी वै
श्या मूडी कात्यन्त विलसराश कायस्थी राजपुत्री वशिष्ठी कलउत्तिनी वलिजिनी वारिणी वैश्या वा
हृदिणी चर्मकारिणी ॥ कुरुडिनी हृदिणी डोम्यिवणाली शवरिणी तथा ॥ धोविणी कौत्सिणी गण्डुवा
रिणी कर्मकारिणी नापिती नटिनी कनसकारिणी सुवर्माकारिणी ॥ कैवर्त्तिनी रवहिनी कुरुकारि ॥

लीचापि मालिनी ॥ कापालिनी शशिनी वैववरुडिनी केमालिय ॥ गोपालिय कुरुकारि च कोवि
नी च शिलकुटी ॥ यण्डिनी केशकारी च सर्वजाती समावृता ॥ माता च भगिनी भार्या मामिका भागिने
यिका ॥ रुडिका च भ्रातृशायैव श्रमाया सर्वज्ञातिनी ॥ व्रतिनी शोचिनी वैववरुण्डाया पितृभ्रातृनी ॥
कृत्यादिबहुवः सर्वाः स्त्रियो मद्रूपसंगताः ॥ स्थिता वै सर्वसत्त्वार्थस्वस्वरूपेण निश्चिताः ॥ तासा
मेव यथा लाभं बुभुक्षनाभिदिभिः ॥ पद्मवजसमायोगा योगिनां भोक्त्रिसेविताः ॥ सेविता
स्तुत्रियः सिद्धि सर्वसत्त्वहितैषिणी ॥ ददन्ति क्षणमात्रेण तस्यासेवयेत्स्त्रियं ॥ स्त्रियः ४ स्वर्गः ४

॥ २४३ ॥

॥ २५ ॥

स्त्रियोधर्मः स्त्रिमेव परं तपः ॥ स्त्रियोद्वेष्टः स्त्रियः सघः प्रजापारमितास्त्रियः ॥ पञ्चवर्त्तप्रभेदे
न कल्पिताभिन्ननामतः ॥ नीलवर्त्तानुयानारी द्वेषवर्जी प्रकीर्तिताः ॥ श्वतगौरानुयानारी मोहवर्जी
हिंसामता ॥ पीतवर्त्तानुयानारी सादेवी पिशुनवर्जिका ॥ रक्तगौरानुयानारी द्वेषवर्जी प्रकीर्तिता
॥ श्यामवर्त्तानुयानारी भूषावर्जीति कथ्यते ॥ एकैव भगवती प्रजापत्यरूपेण संस्थिता ॥ पुष्पधू
पादिभिर्वस्त्रमयवाद्यांशभनैः ॥ संभाषणं न सत्कारैः ॥ संयुक्तं अलिधारणैः ॥ दर्शनैः स्पर्शनैः
श्रापिस्मरणैस्तद्वचः करैः ॥ पुष्पनालिजनैर्नित्यं पुजयन्त्यजयोगिनीः ॥ शक्तौ कायेन कर्तव्यं अश

क्तौ वाक्येन तस्मात् ॥ तेनाहं पुजिता तुल्य सर्वसिद्धिददामिव ॥ सर्वस्त्रीदेहरूपा तु त्वत्कान्तानां ध
वास्यहं ॥ त्वत्कास्त्रीपूजनं नान्यत्तु मदीयं स्यात्प्रपूज ॥ अनेनाराधनेनाहं तु त्वासाधकप्रसिद्ध
ये ॥ सर्वत्र सर्वदा नित्यं तस्य दृष्टिपथं गता ॥ मदीया शिष्यरूपश्च ध्यात्वा त्वस्त्रीश्च कामयेत् ॥ वज्र
पद्मसमायोगात्तस्याहं कौभिरादिनी ॥ तस्मात्सर्वप्रकारेण सभाराधनं तत्परः ॥ यौरीमपि यदा
कुर्याद्यदि वा प्राणिमारतां ॥ वदेदार्थमृषावाक्यं ॥ भक्त्येत्यतिमादिकं ॥ स्तोत्रिकं भक्त्येवार्थ
स्तोत्रिकं परद्रव्यकं ॥ न पापैर्लिप्यते योगी ॥ सभाराधनं तत्परः ॥ मदीयं मस्तकस्थं योगी
ध्यानैकतत्परः ॥ न त्वेन वृत्त्येव कां वत्प्रस्थामपि मारयेत् ॥ अनेनैव प्रयोगेन समसाराध

ये द्वितीः न कुर्याच्च भयं पापेनारकादौ तु दुर्गतौ । भयं कुर्यात्तु लोकस्य यवच्छक्तिनलभते ॥ न पा
 पं विद्यते किञ्चित् न पुण्यं किञ्चिदस्ति हि । लोकानां चित्तरक्षा यै पापपुण्यव्यवस्थितिः । चित्त
 मात्रं यतः सर्वं क्षणमात्रं यतस्स्थितिः नरकं गच्छते को सौ को सौ स्वर्गं प्रयाति हि । यथैवातंकः
 तो मर्त्यः स्वसंकल्पविषयम् । विषयाभावेऽपि संयाति तथा स्वर्गमथो गतिम् । एवं भुतपरिज्ञा
 नां निर्वाणं याते दुर्धैः ॥ निर्वाणं शून्यरूपं नु प्रदीपस्यैवाततः ॥ उद्धेदे यदस्य ते सोऽपि न वो
 धिपदमश्नुते । तस्मात्सर्वपरित्यज्य मामेवाश्रयेद्ब्रती । ददामि क्षणमात्रेण यत्तु सिद्धि
 न संशयः । अथ भगवान् भगवती प्रज्ञाधारमिताया ह । किमाकारो भवेच्च तत्तस्य सि

द्धिस्तु कीदृशी । अथ भगवती आह । पञ्चवर्त्तप्रभेदेन योगिन्योऽप्युक्ताः । तासां स्वस्वभ
 त्त्वरः पञ्चवर्त्तप्रभेदतः । वल्लु सर्व एवैते योगिन्यान्नुमयोदिता । नीलवर्त्तानुयो भर्ता सव
 नीलावलः स्मृतः । श्वेतगौरो हियो भर्ता स श्वेतवलः सैतकः ॥ पीतवर्त्तो हियो भर्ता सरयातः
 पीतकावलः । रक्तगौरो हियो भर्ता सरकावल उदाहृतः । श्यामवर्त्तो हियो भर्ता सरयातः श्या
 मकावलः । एक एव भवेच्च तत्तुः पञ्चरूपेण संस्थितः । एष वल्लुः समाख्यातोऽस्य सिद्धिद
 त्ततः । यावदाकाशपर्यन्तं दिक् रूपेण संस्थितः ॥ वल्लु सिद्धिर्यथैवाक्ता तथा वल्लु प्रसि
 द्धाति ॥ ॥ ६ ॥ एकलव्यवीराख्ये श्रीवल्लु महारोषणतत्रैस्वरूपपटलोऽस्म ॥ ८ ॥ ० ॥

अथ भगवती श्राह ॥ कथं भगवन् पुत्रोपाययोरहं कारो भावनीयः ॥ भगवानाह ॥ योगीस्त्रीमग्रतः
 १ कृताश्रयो न हृदितत्परः ॥ अजु कायं समाधाय ध्याय दे काग्रमानसः ॥ वतु कायस्य भावलाभे
 दोनास्ति मनागपि ॥ विना बोधं पुनर्भेदः ॥ पुत्रोपाययोर्मतः सत्यं रेवो वे ते च स्मिः ॥ संभोगस्त्वेन
 राभवः ॥ निर्माणाः षड्रते रूपं कोम भोगो महासुखं ॥ वतुः कायोस्य भावोयं पुरुषं तनु त्रिधा तु
 के ॥ वतुः कायस्य स्वभावा तु स्त्री पातु त्रिधा तु के ॥ पुमानेव भवेद्बुद्धश्चतुः कायस्य भावतः ॥ पुत्रोपा
 रमिता स्त्रीय सर्वदिक्षु व्यवस्थिता ॥ मत्तु मर्हं कारं कुर्यात्सिद्धो ह्यहं पुनः ॥ वतु रोषस्वरु
 पेण निजरूपेन संस्थितः ॥ सिद्धात्मका मिनी वल्लो रूपमाधाय सर्वतः ॥ सारदं भावयेदित्थं

दीर्घकालं तनुतल्यवित् सर्वकर्म चरित्वा ज्ञाया मासै वै कतत्परः ॥ तिष्ठेत्सोख्यैकचित्तेन यावत्सिद्धि
 नलभ्यते ॥ सिद्धिलब्धे यदा योगी स्वच्छाया प्रतिघो भवेत् ॥ दृश्यते नैवलाकोस्तु वायुवित्तविज्यं वि
 तः ॥ सर्वज्ञः सर्वगो व्यापी सर्वज्ञश्च विवर्जितः ॥ न रोगो न जरा तस्य सत्यं तस्य न विद्यते ॥ विषं न क्रु
 मते ॥ तस्य न जलं नापि पावकः ॥ न सस्त्री न शत्रुः संघास्तु से भवन्ति कदाचन ॥ मनः कांक्षितमात्रेण
 सर्वकामसुमुध्रवः ॥ तत्क्षणां भोति गायत्रौ श्रितो मतिस्तमो भवेत् ॥ लोकधातुसमस्तैश्च यत्र य
 त्रै संस्थितः ॥ तस्य तत्र विमानानि जायन्ते सर्वकामितैः ॥ तस्य दिव्यस्त्रियोर म्पापयो वनमण्डिताः ॥
 भविष्यन्ति नदी देहो यावत्तदस्य गतारकाः ॥ ब्रह्म विष्णु महेशा पिशक्रान्नादयः सुराः ॥ किं करो

भोक्तिसर्वेषु प्राणिनः वक्रं ति स्थिताः ॥ यथैव योगिनः सिद्धि योगिनाश्च सन्धैव हि ॥ नरावज्रध
राकारा योषितो वनयोषितः ॥ अथ भगवद्ब्राह्मणं ॥ कथं भगवद्देहे हि स्मिन् प्रज्ञोपाययोगे तासु
रयमहउत्पद्यते ॥ भगवानाहुः ॥ ललना प्रज्ञा स्वभावेन कामनाडी व्यवस्थिता ॥ रसना योपाय
रूपेण दक्षिणे समवस्थिता ॥ ललनारसनयोर्मध्ये अवधूतव्यवस्थिता ॥ अवधूत्या यदा
वायुः शुक्रैः समरशीकृतः ॥ शिरस्कंधेः पतेद्वज्रश्चेतास्त्री भगवत्तरे ॥ प्रज्ञोपायसमायो
गाश्च गुणीनाभि संस्थिताः ॥ दीपवज्रं लतेते नद्रावते शुक्रमुत्तमं ॥ तेनोत्पद्यते सौख्यं स्वस्थ
प्रयोगः ॥ ततः ॥ तन्महश्च महायोगात्तच्च वस्तु स्वभावतः ॥ तत्सुखं येन वर्द्धं स्यान्नित्यमभ्यासयोगे

तः ॥ स श्रीमन्वक्तुरोषणः स्यादस्मिन्नेव हि जन्मनि ॥ ॥ कृत्येकं लब्ध्वा राख्य श्रीवक्तुमहारोषण
तत्रैध्यानपटलो नवमः ॥ २ ॥ अथ भगवती आह ॥ किं भगवन् स्त्रीयति रेकेनापि शक्यते सा
धयितुं ॥ वक्तुरोषणपदं ॥ उता हो न शक्यते ॥ भगवानाहुः ॥ न शक्यते देवी ॥ भगवती आह ॥ किं भ
गवन् सुखानुदयान्न शक्यते ॥ भगवानाहुः ॥ न सुखोदयमात्रेण लभ्यते बोधिं हतमा ॥ सुखवि
शेषोदयादेव प्राप्यते साधनान्मथा ॥ तच्च कार्यं विना नैव कारणेनैव जायते ॥ कारणं तु स्त्रियो योगो
नवानो हि कदाचन ॥ सर्वसामेव सायानां स्त्रीमायैव प्रशस्यते ॥ तामेवाति क्रमे ओसौ न सिद्धिं सो
धि गच्छति ॥ तस्मान्न स्त्रीवियोगो गार्थकर्तव्यस्तु कदाचन ॥ एवं यदि भवेद्दुःखं मत्पूर्ववच्च न भ

॥५॥

॥५॥

ये ॥ सद्यतत्सर्वमेवेदं श्रियं नैव तु संत्यजेत् । यस्मादेव स्त्रियः सर्वाः सुखे बुद्धये प्रायिकाः ॥ निह
जीश्वर्यलाभश्चानित्यं कामपरायणाः । सिद्धिमेताददन्ते च सर्वभावेन सेविताः । स्त्रीणां रूप
न किं वा श्रियं ते वापि प्रेमताः । यतेरेव विद्योगेण किं वक्तव्यमतः परं । तस्मात्सर्वाः स्त्रियो दे
व्यः सर्वथैव प्रकल्पयेत् । मनसः कल्पिताश्चापि कष्टप्रापणकादिभिः । स्त्रीणां श्रुत्वा न
देवो देवता स्त्री नरस्य हि । श्रुत्वा न्यं भावयेत् पूजां न जपमप्रयोगतः । नान्यं पूजयेद्देवं स्वाधि
ष्ठानमपि स्वयं । तस्माद्योगी कृपाविशेषमणुली कल्पमग्रतः । उपवेश्य स्त्रियं तत्र प्रज्ञापोरमि
ता कृतिं पुष्पेनाभ्यर्चयेत् त्रित्यं दीपधूपदिभिस्तथा । पश्चाद्वन्दनं कुर्यात्पश्चमणुलयोगतः ।

ततः प्रदक्षिणां कुर्याच्चण्डिपूजा कृता भवेत् । स्त्री तथा पूजयेत्पुरुषं सादरं भक्तियेन सा । कु
र्यादेवं विष्णुं पूजामन्योन्योक्तं हि जिनैः । निन्दयेच्च स्त्रियं नैव प्राथिने परिहरेन्न व । वक्तव्य
मधुरं वा कंदातव्यं वा नुरूपतः । वन्दयेत्सर्वभावेन यथा दुष्कृतं वृत्तं । त्यजेन्नैव स्त्रियं कापि श्रुत्वेदं
दुष्कृतापितं । अन्यथा हरेरेव सत्सु पापी नरकमश्नुते । मरणमप्यन्यथा सिद्धिं विद्योगेण किं कृतं ॥ तप
सा सिध्यते नैव यत्पुरुषेण साधनं । निष्फलं मोहजालेन बाध्यते निर्मलं मनः । कामत्रयमत्र ये ला
भी मिथ्या जीवन्तु जायते । मिथ्या या जीवन्त्याप्यपातु नरकेशतिं । लभतेऽन्तरकालं भूमिभ्या
जीनशीलयः । अतएव साध्यते सिद्धिः कामे नैव विजातजैः । पश्चकामास्तथा त्यक्त्वा तपसा ग्रा

लनेनपीठयेत् ॥ रूपपश्येयमथालङ्कारायाश्चन्द्रमेवव ॥ गन्धस्याजिघृक्षं कुर्यादभक्षयेत् ॥
 समुत्तमं ॥ स्पर्शयेत्स्पर्शनं कुर्यात् ॥ अकामोपसेवनं ॥ भवेद्धीयुतरं दुष्टं ॥ यत्तु सेवैकतत्परः ॥ नातः
 परं वञ्चनानास्तिनचमोहायतः परः ॥ मानुष्यौवनसर्वस्त्रीसु ॥ एनोपभोगतं ॥ निस्पृहं वापि
 स्पृहेत्येयं कृत्यामहतरं ॥ सेवते कामिनीति तं काममाद्रपरायणाः ॥ वत्पुरोषणपदं हस्त्यायोः
 सिधो नितमाश्रितं ॥ त्वक्कायातिकथनिद्रां भोजनं हास्यमेवव ॥ लोककौकृत्यनासार्थमायादेवीसु
 तः सुधीः ॥ वतुरशीतिसहस्राणि त्वक्कायातिकथनिद्रां भोजनं हास्यमेवव ॥ लोककौकृत्यनासार्थं
 मायादेवीसुतः सुधीः ॥ वतुरशीतिसहस्राणि त्वक्कायातिकथनिद्रां भोजनं हास्यमेवव ॥ लोककौकृत्यनासार्थं

सिद्धिप्रकारकः ॥ यातो मारात्रिराकृत्यनयेवं परमार्थतः ॥ यस्मादन्तःपुरे बुद्धः सिद्धो गायथि
 तः सुधीः ॥ वज्रपद्मसमायोसत्सु ॥ एनभतेयतः ॥ सु ॥ एनपापते बोधिसु ॥ एनस्त्रीवियोगतः
 ॥ वियोगः क्रियते यस्तु लोककौकृत्यहानये ॥ येन येनैव तोलां कायान्तिरुहविनेयताः ॥ तेन तेन
 वरूपेण मायादेवीनृत्त्यते निनः सर्वसुत्राभिधमेण कृतानि द्यौस्तु योनिताः ॥ नानाशिक्षापदभा
 षेतल्लगोपनभाषया ॥ निर्वर्णदृश्यैश्चापि पस्कभ्यविनाशतः ॥ अथ भगवती प्रज्ञापारमिताया
 ह को भगवन् मायादेवीसुतः ॥ काव गोपा भगवानाह ॥ मायादेवीसुतश्चाहं वत्पुरोषणातांग
 तः ॥ त्वमेव भगवती गोपा प्रज्ञापारमितास्मिका ॥ यावन्तस्तु स्त्रिय सर्वाः ॥ त्वद्रूपेणैव तामताः ॥

मद्रूपेणैव पुनस्तु सर्ववपुकीर्तिताः। द्विधा भावगतं वेतयजोपायात्सर्कजगतः। अथ भववती
 आह कथं भगवन् श्रावकादयो हि स्त्रियं दूषयन्ति। भगवानाह। कामधातुस्थिताः सर्वे रक्षाता
 ये श्रावकादयः। मोक्षमार्गे न जानन्ति स्त्रियं पश्यन्ति सर्वदा। संनिधानं भवेद्यत्र दुःखं
 मङ्गकुमादिकं। नम्रदार्ढ्यं समाप्नोति दुःखं सत्यमहाघातं। अनाद्यज्ञानयोगेन श्रद्धा
 हीनास्त्वमीजिताः। वित्तं न कुर्वते तत्वे मया ये तत्प्राप्तोपितं। तथा यत्र कलौ काले कोटिम
 योऽथ कश्चित्। एकैकः सत्यतः सत्यः श्रयत्नपरायणः। तस्मात्तस्मात्सर्वं शीः

पूर्वोद्धिप्रसिद्धये। ॥ कृत्ये कृतवीरा। श्रीमत्पुमहारोचरातत्रैस्त्रीपुर्णसापट
 लोदशमः। ॥ अथ भगवती आह। किं स्वं भगवन् सरागो सिद्धी तं स गोवा। भगवा
 नाह। सर्वहि सर्वव्यापी सर्वकृत् सर्वनाशकः। सर्वरूपधरो बहुः कर्ता हर्ता प्रभुः सु
 खी। येन येनैव रूपेण सत्त्वा यानि विनेयतां तेन तेनैव रूपेण स्थिता हलोकहेतवे। क
 विबुद्धः कवित्तिद्धिः कविद्वर्त्तोऽथ संध्यकः। कविप्रेतः कवित्तिर्यक् कवित्तिरकर
 पकः। कविदेवोऽसुरश्चैव कवित्तिमानुषरूपकः। कवित्त्वावदस्त्वोहं विद्यरूपी न

वीशायः। अहं स्त्री पुरुषश्चापिनपुसकरूपकः कवित्। कविद्रागी कवि द्वेषी कवित्साही
 शुभः कवित्। कविश्चाशु कविरूपो हं विलरूपे रासी स्थितः॥ मदीयं दृश्यते विलसन्मत्किं
 विन्नदृश्यते। वल्ले वल्लुभे दोहं जन्यो हं जनकोपि हि। विद्रोहं महं सिद्धिः सर्वरूपे रासीः
 स्थितः। अहं जातरहं स एव रहं। स्थितिर्जराप्यहं। अहं पापमहं पूर्यते कर्मफलं त्वहं॥
 जगद्ब्रह्मस्य सर्वं कंदं रूपं मये वयं। सातव्यं समरसा कादौ योगिनां तत्त्वविनया। अः
 धमगवती आह। किं भगवन् न वै वेदं रूपं। भगवन् नाह॥ तवाप्येवं विधं रूपं यथा ह सर्व
 हि भाषितं। तया व्याप्तं मिदं सर्वं स्थावरजगमादिकं॥ ॥ इति एकस्मिन् वीरास्ये श्रीवल्गुस

हारोषणातत्रे विश्वपटल एकादशमः॥ ११ ॥ अथ भगवती आह। मन्त्राणां साधनं ब्रह्म
 तिकैपौष्टिकं तथा। वश्या कृत्स्नप्रयोगश्चमारणो आटनादिकं विषयार्थायाधिनादी वक्ति स्वज्ञा
 दित्तममर्न। संज्ञानं विजयं यापि पाणि लुप्तमथ बोत्तसी। यथा गी साधनं येन दूत भूतादि साधनं
 सामर्थ्यमनेक विज्ञाने निश्चितं मेव दप्रभो। अथ भगवानाह। वल्गु रोष ससाधि स्थो मन्त्रसा
 धनमारभेत्॥ प्रथमसाधयेत्सार्द्धं दशवल्गुत्मकं हृदं। मुलमन्त्रमिति ध्यातुं सर्वमन्त्रप्रसा
 धकं॥ लिखितं तिष्ठते यत्र तत्र सिद्धि भवेत्पुनः॥ धारयेद्वायये यस्तु तस्य पापं निमूलितं॥
 स्मरणा देवास्त्यमन्त्रस्य मन्त्रायाति दिशो दशः। तस्मात्सर्वप्रयत्नेन मन्त्रमेतत्पु साधयेत्॥

॥ यत् ॥

॥ ३३ ॥

अथ तस्मिन्सरोसर्व भूतप्रेतव्याडयक्षकुम्भागा महेरगादयोऽङ्कसखाः पुषलायिताः
॥ सर्वे व्याधयो भीताः सर्वे ग्रहादयो दह्यन्ते मन्त्ररक्षिप्रभावतः ॥ सर्वे च सिद्धयोऽभिमुखी
भूताः ॥ अथास्मसाधनं भवति ॥ लक्ष्मजपेत्पूर्वसेवाकृता भवेत् ॥ ततः कृष्णप्रतिपदमार
भ्यप्रतिदिनं त्रिसंभ्यं सहस्रं जपेत् ॥ यावत्पूर्त्तमासीत् ॥ ततोऽन्ते सकलं रात्रिं जपेत् ॥ महती पू
जां कृत्वा सन्धातः प्रभृतिर्यो वत्सूर्योदयं ॥ ततोऽयं मन्त्रः सिद्धो भवति ॥ ततः प्रभृतिसर्वकर्मणि
करोति ॥ अथ भगवतः साधनं भवति ॥ पदे भगवतं लिखापयेत् ॥ पूर्ववच्चतुरस्रं भगुलं स यो
दशाक्षकं यथा धि मोक्षतः ॥ तस्याग्रतः कृष्णप्रतिपमारभ्य त्रिसंभ्यं सहस्रं मे कौकजवेत् ॥

ततोऽन्ते पौर्त्तमास्यां यथा विभवतः पूजां कृत्वा संध्याकालात् प्रभृतिर्योदयं यावत् ॥ त
तो भयान्कल्पयेत् ॥ न भेदावीत्वरितं हरितं जपेत् ॥ ततो भगवान्द्ययमेवा गच्छति ॥ ततोऽ
र्धं तस्य पादयोर्दत्वा च तिष्ठन् स्थापयित्वा ॥ ततो भगवानाह ॥ भो ते किं वरं ददासीति ॥ सा
धकेन वक्तव्यं ॥ बुद्धयै मे देहीति ॥ ततो भगवान् तस्य शरीरे प्रविशति ॥ प्रविश्य मात्रे द्विरष्टव
र्षा कृतिः ॥ षडभिस्तस्म्यो दशा भूमींश्च रोदिव विमानवारीशतसहस्राप्सरो गगामलितः ॥
कामरूपी सवज्ञो भगवत्सदृशो भवति ॥ अथ वा ॥ अञ्जनागटिकाया पादुकाया दले पनरा
ज्यकामभोगेश्वर्यविद्याधरतकविरयाण्डत्ययक्षयक्षतीरशस्यरीधातुधातुवीदादिकं य

धामिमतं प्राथयेत्तत्सर्वं भगवाद्ददाति । अथ वा जटे एकं लवीरं लिख्यधिया पूर्ववत्साधयेत्
 । तत्रैकं लवीरं पटे कृत्वा च लोहे सत्रज्यालिङ्गितः ॥ श्वत्वा च लोमो हवज्यालिङ्गितः । पीताचलः पि
 शुनवज्यालिङ्गितः । रक्ताचलो रागवज्यालिङ्गितः । भस्माचलः रुष्यावज्यालिङ्गितः । लिख्यधिया
 तयः । अथ वा प्रसारहितः ॥ केवलं भगवान्कार्यः ॥ अथ वा जटे भगवती च आनां मध्ये एका कार्या
 । ततः आत्मानं तस्याः प्रतिकृपेण ध्यात्वा पूर्ववत्साधनीया । अथ वा स्वस्त्रियं देवती रूपेण ध्यात्वा साध
 येत्सिद्धासती बुद्धत्वं सपिददाति । किंपुनरन्याः सिद्धीः । अथ वा प्रह्लादी च पदं स्वर्गपाशधरं सा
 धयेत् । अथ वा सत्यपर्यकीर्णं स्वर्गपाशकराणां । कोटी कृतस्वाभयं साधयेत् । सहजं च एव

महारोषणं । पूर्ववत्सिद्धिः । एवं भगवतः पठसिद्धिः । अथ वा दार्वादि कृतप्रतिमा साधयेत्तमे
 व कर्तव्यं । अथ वा स्वर्गसाधने मनस्तदा पूर्वो जाति लोहमयी । मारका कर्मयवाय धामिमतं कृ
 त्वा पञ्चगव्येन शाल्यसर्वगन्धैः समारभ्य पूर्ववद्वाभ्यां काराभ्यां परिगृह्य त्रिसंध्यामासमेकं ज
 पेत् । मासान्ते महतीं पूजां कृत्वा सकलानां रात्रिं जपेत् । प्रभाते ज्वलति स्वरूपं विद्याधरो भवति ॥ दि
 रस्य वर्षा कृतिराकुञ्चितस्य कृकेशकुं एतल केशासंसारं पञ्चकामैर्विलसति । एव वज्रयक
 त्रिशूलादीन् साधयेत् । एवं तां प्रादिभ्यं प्राप्तां साधयेत् । एवं पठपाठकयज्ञोपवीतवस्त्रं
 ग्रंथप्रज्ञापारमितापूजाकादीन् साधयेत् ॥ एवं पठहमर्दलवीनादीन् साधयेत् । एवं सौवर्ण

सयं जभाजमलमाणि भद्र पूरुष भद्र विविक्तरा लिप्रभृति साधयेत् ॥ सवासी संपादयति ॥
 एवं वेनुमयं भवसाधयेत् ॥ वोलि कमलमयं गरुडदेवदारुमयं देवान् ॥ ब्रह्माविष्णुमहे
 श्वरा इन्द्रकामदेवादीन् ॥ इमं शानं गारुडलिखितं राक्षसी ॥ इगुडमलं रवारलिखितं प्रेतं मदनम
 यमनुष्यं ॥ हलिदनामयं गतापतिं ॥ शाखमटककाष्ठमयं पीतुपालादिपिश्याय ॥ प्रबालमल्य
 सारलिखितं गौरीवैद्यादि डाकिनी ॥ मनुष्यास्थिमयं वामदेवकामदेवादिवेतालं ॥ वागकेश
 रकाष्ठमयं वासुकादिनागं नागिनी ॥ अशोककाष्ठमयं हारीती सुरसुन्दरी नद्यरतिपि
 यादपामानती यमिनी ॥ अनुरागिणी वन्दकाता ब्रह्मदुहिता ॥ वधकामेश्वरी रवती ॥ आलोकिनी

नरवीरादियक्षणी साधयेत् ॥ वटकाष्ठमयं श्रीदेवी राजानश्वदेवदारुमायं तिलोत्तमाशशि
 देवीकां वनमालाकुण्डलाहारिणी रत्नमालारम्भा दुर्बशी श्रीभूषणी रती सवायशमशगां सा
 धयेत् ॥ एवं सूर्यी चन्द्रमङ्गली वृषदहस्पतिं शुक्रशनिश्चरं राहुकेतुं वनवग्रहं ॥ एवं लोकेश्वरव
 जयाणि मीनं श्रीप्रभृतीन् बोधिसत्त्वान् ॥ एवं विषयी किं लीविश्वभूषभृतीन् दुष्टान् साधयेत् ॥
 एवं मयराजितादीन् भूतान् ॥ एवं यमादीन् भूतान् ॥ एवं वज्रकलादीन् वेतकान् ॥ एवं स
 र्वसत्त्वान् स्त्रीपुरुषादीन् साधयेत् ॥ सर्वश्लाकाकारातिभविष्यन्ति ॥ अथैकवाक्येण साधयेत् ॥
 तदा पुनर्द्वितीयवारं कुर्यात् ॥ न तथापि वेतदा ॥ तृतीयवारं मारभेत् ॥ न तथापि वेत्तुर्वक्त

॥ वराह ॥

॥ २५ ॥

महादशुभात् ॥ तदा वसन्तानुना सवा पादेन वा क्रमस्य तावज्जपेया वसि ध्याति । ततो ब्रह्म
प्रस्थापि सिध्ति । तत्रेदं वराहमहरोषण साधने मे त्रिविधं भण्डा उच्यते ॥ वराहमहरोषण आ
गच्छ ॥ फल ॥ अत्रादिसिद्धौ तु अमुकं मे साधयति योजयेत् । पादक्रमेण तु अमुकं हन ह
नेति योजयेत् । एवं मे कवारो वारणेन सवीणि यथा न तर्क्यता न्यपि दहति । सवा पापः
स्मेनाशयेति योजयेत् ॥ एवं सर्वं भयेषु वारणमात्रेण रक्षकरोति ॥ रक्षसाति तियोज
त । एवं सर्वत्र रक्षा सावहृति अथ प्रज्वलन्त्रमपिले । ह ध्यात्वा सर्वपापं मुक्तं मासीत । अस्ते
तत्र सतवारान् निजमन्त्रेणाभिमान्य हाकिन्यादि गृहीतं तां उच्यते । सर्वे ते स्वयं स

रन्ति । तां इन काले हाकिन्यादि क्रमप्रसारयेति योजयेत् । अथ एति कया अपक वाराव द
यं अक्षदलपत्रं नर्गत्तं मन्त्रं कृत्वा सीपुडी कृत्य कैवर्तजलेन देष्टव्यं त्वा दारो लेवा वयेत् । वाला
नारक्षा करोति । रक्षवालकं मितियोजयेत् । मदनेन वतुरंगुल साधयत्तलिकं कृत्वा तत्
हृदि भर्जे मन्त्रमभिलिख्य राजिल्कादिना प्रक्षिपेत् । ततः कण्ठकेन मुष्ट्यं कीलयेत् ॥
प्रतिवादिनो मुष्ट्यं कीलं भवति । देवदत्तस्य मुष्ट्यं कीलयेति योज्यं । वतुः पथे निष्ठेनेत्
। एवं पादौ कीलयेत् । गतिमागतिं संभयेत् । देवदत्तस्य पादौ कीलयेति योज्यं ॥ हृदयं कीलको
पं संभयति । देवदत्तस्य हृदयं कीलयेति योज्यं । मायास्थि कीलकेन लोहेन वा । सीकोयक एव

वायान्प्रानि कील यति तानि वास्य लिखितानि व्यथा वक्तव्यानि भवन्ति देवदत्तस्य सुखं
 कील यतियोज्यं यस्मिन् हृदये निष्पन्नं मुञ्चयति देवदत्तमुञ्चयति योज्यं अस्मिन्
 तस्मिन् न भस्मना द्वारपटले यो निक्षेप्यो मुञ्चयति देवदत्तमुञ्चयति योज्यं पुनर्लिखितं कण्ठ
 कैः लिखितं कल्याणपत्रं देवदत्तं नारयति योज्यं अत्रादिकं मन्त्रोत्तरं दशतवारं त्रिजमत्रेणाभिः
 मन्त्रमुद्धृत्य कृत्वा मासादयति यत्कार्यं मुद्दिश्य वलिदद्यात् तत्तस्मै सिध्यति पापरोगादिभ्यः
 धिं मयूरपिङ्गमन्त्रोत्तरं दशतेनाभि मन्त्रं निजमन्त्रेणापमार्जयेत् अमुकस्यामुकरोगं नाशयेति
 योज्यं सर्वव्याधिशान्तिं भवति तथैव दक्षकर्मपमार्जयेत् हस्तानुद्धयेन देवदत्तस्य वि

घं नाशयति योज्यं निर्विघ्नं कुरुते एवं वशीभूतं मायलं स्थानादागतं नग्नं मुक्तकेशं आश्रय
 तो भ्राता पादपतितं च दृष्ट्वा जपेद्ब्रह्म भवति अमुकमेव दशमानयति योज्यं एवं सर्वदा
 रुद्धं भ्राता जपेदाकृष्टो भवति अमुकमाकर्षयेति योज्यं आत्मानं धनधान्यनिधानादिषु
 रिपुर्लब्धं भ्राता जपेत्पुष्टिं मे कुरुति योज्यं भूदं मन्त्रं त्रिकोणं द्रव्यं संपृक्तं ध्येयं पुत्रं कण्ठके
 न लिखित्वा पंचमरिचैः सह तां दुर्लभं क्षयेत् सर्वज्वराणि नाशयति सर्वज्वरं नाशये
 तियोज्यं यद्ग्रहसूर्यग्रहे वा क्षीरभक्तेन दधिभक्तेन वा पात्रं पूरयित्वा सशर्करिता सघृतं
 न सप्तांश्च सप्तत्रोपरि स्थापयित्वा सप्तापत्रा दितं कृत्वा हस्ताभ्यां मवक्ष्यता वजये

आवातसोभवति। तत्रममयेम्यश्चशतायुर्भवति। अनेनैवक्रमेणाहृतात्तं। गोरोचनं मनः। नी
 लां वासाधयेत्कज्जलं वा ज्वलिते तिलके तां जनेन वा विद्याधरः। धूम्रायिते मृत्तद्वनिः। उष्मायि
 ते वशी कैरणां। अथ वा नागिश्च काष्ठमयमन्त्रं नागराजं कारयेत्। तं जलम्। यो मृधो सुस्थीक
 एजपेदाकाशं च मयनहनरश्चनर्तं श्रीघ्नं वर्षापयति योजयेत्। देवो येषति। ततोऽनं जलात्
 हृत्पक्षीरेण त्वापयित्वा विसर्जयेत्। अथ मेघं च वलोकयन् जपे हृत्पक्षीरेण त्वापयित्वा विसर्जयेत्। सर्वपातवृष्टिं
 तन्मये तियो ज्यंयेत्। कृति सा हृदशाक्षरकल्पः। एवं द्वितीयतृतीयमूलमन्त्रयोः कल्पः॥
 रुदयमन्त्राणामयमेव कल्पः। प्रथममालामन्त्रं। केतकीपत्रे कणूकेन लिखितानीनवस्त्र

सूत्राभासवेद्यज्वलितस्मशिरसि वा होकरो वा पृष्ठे वा पादौ दत्वा वध्ययेत्। क्रोधये
 सा कलाश्च मुक्तस्य ज्वरं नाशयामीति कलासर्वज्वरालिनाशयति। बंधनकारे रो
 गितां युक्तीभिः सुस्थीकत्वादयमस्य भक्तमखादिपुल्लशरावेन निमज्जित्वा कंदं
 भुक्त्वा सर्वज्वरादयोऽपसरन्तु शीघ्रं भवावन्वणुमहोरात्रा एवमाज्ञापयति। य
 दिनापसरिष्यथ तदा भगवान्कृच्छः तीक्ष्णोऽङ्गेन तिलप्रमाणं कलाद्वेत्यति॥
 कल्पात्कानेन तकोलौ दद्यात्॥ ततो भद्रं भवति॥ एवं सबन्धाधिजाकिन्यान्मपदवेवव
 सिदेयः सर्वभयेष्वपि पठितः। गारुडा करोति। अपरमुलमन्त्रोक्तं सर्वं करोति॥

द्वितीयमालामन्त्रस्याप्ययमेवविधिः। तृतीयमालामन्त्रेणोत्सृज्यपिण्डमभिमन्त्र्यदद्याद्भर
 दोभवति। भक्तपिण्डमभिमन्त्र्यविकालवेलायांविद्विक्तेरघातयत्कार्यमुद्देश्यतत्सर्वस्मि
 याति। शेषकल्पस्तुपूर्ववद्विधिनाशुक्लप्रतिप्रदमारभ्यपौर्णमासीयावत्पूर्ववत्कुर्यात्॥
 मालामन्त्राणां दशसहस्रेण पूर्वसेवाभवति। देवानोविशेषमन्त्राणां मूलमन्त्रवत्कल्प। य
 थाभगवतोमन्त्रकल्पंस्तथादेवीनांविशेषस्तुमालामन्त्रजायातकविलेपाणिषुत्यञ्चक्षीष्टमे
 वसंपद्यते। तृतीयमूलमन्त्रकल्पंभवति। शयनगारुत्तवामहस्तेनलिङ्गंयुहोत्वाऽस्यशतं
 जपेद्यस्यान्नासागच्छति। कामये। मन्त्रः। उँवौहेरिश्चमुकीमेआयातुर्दुर्गंफेद॥ गौरिक

याभगमालिरथभूमौवासहस्तेनावहृत्यस्यस्यशतंजपेद्यस्यान्नासागच्छति। सर्षपं संप्राप्तिमन्त्रितं
 रुक्मापुरुषंताडयेत्। निष्पाधिर्भवतिमनसाकल्पयेत्। उदकंपरिजप्यहन्त्यात्। रुधिरंभवति। व
 स्त्रीपरिजप्यावशुरहयेत्। सर्वजनप्रियोभवति। लेवणंपरिजप्यस्यरत्नानेपानेदद्यात्तं वक्षीकरो
 ति। गोवालजुंयस्यागलेवद्वाश्चैभिर्मन्त्रसंगैर्भवति। आदित्याभिमुखोयस्यान्नाजपेत्तमाकर्ष
 ति। विरालरोमरजुंयस्यागलेवद्वातिसविरालोभवति। काकस्त्रापुरजुनाकाकेभवति। पुरुष
 केशरजुनापुरुषोभवति। स्त्रीकेशरजुनास्त्रीभवति। एवंयस्यस्यस्यकेशरोमादिरजुंस्त्रि
 यतेतस्यातसैवरूपपरिवर्तनंभवति। यस्यनाम्नाजपेत्तस्यरक्षाकृष्टिः। अग्निमिषण

यनोयदस्वाजपतिसवशेषोभवति इति देवीमन्त्रकल्पः। वलिमन्त्रेण वलिदद्यात्। सर्वोप
 डव्याधिविशोदशान्तिर्भवति। यस्मिन्काये समुत्पन्ने वलिमुपहरेत्तत्तस्य सिध्यति। शि
 तपूष्पशशक्षीरशरावस्तुगन्धिजलशरावदधिभक्तशरावइति शरावयत्तु कुर्यात्। फलो
 फलिविकालं यप्रशान्तायां रात्रौ। उं वगु महारोषणार्त्तं वलिगुरुश्च मुक्तकार्यमेसाध
 यहं फलं। कल्पकोत्तरदातेनाभि मन्त्रनिवेदयेत्। विविक्ते तस्याभिमतं सिध्यति। अथ भ
 गवतो मुलमन्त्रेण कोत्तरदातजप्तेन कर्तुं तैलेन गुविन्नाभगाभ्यन्तरे मुखे येति वेत्। सु
 खेन प्रसूयते। अनेनैव व्रणमुक्षणाच्छान्तिर्भवति। सर्वभिक्षाणां नापि प्रथममाह्वानमन्त्रं

भुजेषोऽशदलकमलमद्योतिरेव। नीलसूत्रेण वेष्टयित्वा शरीरे धारयेत्। सर्वत्र रक्षा भव
 ति। गोरो वनोत्तैर्न लिखेत्॥ द्वितीयस्याप्ययं विधिः। एवमन्यतत्र कल्पोक्तमपि श्रुतैव नियोज
 जयेत्। तथैवं सर्वसिध्यति भावनाशक्तयोगिनः॥ कल्पकल्पवीरारव्ये श्रीवगु महारोषणार्त्तं सर्व
 मन्त्रकल्पपटलोद्वादशः॥ १२ ॥ अथ भगवती आह॥ स्थानं योगिनां केनैव रक्षावदप्यभो
 यर्यायकीदृशी कार्यसिद्धिः केनां मुलभ्यते॥ भगवानाह॥ मारणाया हि वै दुष्का दुष्का सासन दुष्
 काः तेषामेव वनं गृह्यते तेषां भ्योत्तमाय वेत्॥ वगु मन्त्रो हि वै सेव्याः यतिनीमातरः सुताः। भ
 क्षये तत्समाप्तं नु विवेकं यं समाहितः॥ मिथ्यायाः परयोर्दोषं द्वादशे ध्यानं तत्परः। सि

ध्याते निर्विकल्पात्मा गुप्तं शिक्षाप्रयोगतः ॥ येन येनैव पापेन स ~~क~~त्वा गच्छन्त्यधोगतिः तेन तेनैव
 पापेन योगीश्रीं प्रसिध्तिः ॥ अथ भगवती देषवती भगवन्तमिव माह ॥ कथं भगवन्विपरी
 तं सत्वरं भाषसे ॥ अथ भगवानाह ॥ रागेण हन्यते रागो बहिर्दाहो धवक्त्रिणा विषेणापि विषं हं न्या
 उपदेशप्रयोगतः ॥ निःस्वभावजगतः सा सिद्धो ह्यमिति भावयन् ॥ सुगुप्तं वावरे सर्वयथाकोपिन दु
 द्योतेः ॥ सर्वपापक्षयं कृत्वा विपरीतेनैव सिध्तिः ॥ न करोति सुगुप्तं योगीयोगैकतत्परः ॥ विपरीत
 संबन्धे तस्मिन्निहितस्य न विद्यते ॥ पापं नास्ति न पुराणं ॥ निःस्वभावस्य भावतः ॥ लोककोट्यनसार्थमि
 यानप्रकटीकृतं ॥ दानी योक्तं संख्यं लु रूपेण भो प्रिये ॥ योगी लोकावतारा यत्सर्वसत्त्वार्थहे

तवे ॥ प्रकटं सवरे वक्ष्ये रूपं लसधुना प्रिये ॥ नत्र प्राणि वधकुर्यात्परस्वापहारतां ॥ परस्त्रीहर
 तां नैव भाषयेन्न मृषावचः ॥ मधं नैव पिबेद्भीमान् लोककोट्यहानये ॥ प्रकटशिक्षापदहेतत्
 सादरं असमारभेत् ॥ उक्तं सवराद्येतच्चर्यं दानी प्रकथ्यते ॥ रत्नमौलं शिरे कुर्यात्ताडककर्तव्यो
 स्तथा ॥ नानालंकारकं कलाधारयेदात्मदेहके ॥ पादयोर्नूपुरैर्कार्यं सेखलाश्च तथा कटौ ॥ स
 य हस्ते तथा खड्गं वा मेघाकां प्रधारयेत् ॥ मौलौ वमुद्रतां कार्यं च उड्गप्रयोगतः ॥ पञ्चवीर
 लुकर्तव्यं शमश्रूकेशादिखण्डयेत् ॥ दशाद्योर्द्वयस्थः ॥ न गस्त्रय्यासमारभेत् ॥ पुर्वोक्तकु
 लभेदनकल्पां वै प्रकल्पयेत् ॥ कन्यायोग्यमलंकारैर्मण्डयेत्ताश्च नित्यसः ॥ सद्यो कर्त्तिश्च

वैदशास्त्रमेवैवकपालकैः कुलभेदेन वैकुर्याद्वर्त्मभेदोपतिस्तनौः गृहीत्वा स्वकुलीस्य ज्ञाप
रकुलीयासमाहितः। स्वेच्छया तु समागच्छत्यर्थमेतौ समावरेत्। रत्नादैरभावेन कुर्याद्वर्कदि
प्रसिद्धिं। अथ वा वेतसा कुर्याद्यद्यन्नाभः प्रवर्तते। विहरेयश्च समयाकुलपञ्चप्रभेदतः।
पूर्वोक्तेनैव योगेन द्वाभ्यां द्वेष्टं समावरेत्। सिध्यते सर्वथा योगीनां कार्यविचारणा। प्रज्ञोपा
यसमायोगेन नन्दश्च दद्यात्तुल्यक्षरं। ब्रूवन्नालिङ्गनं यैत्र सर्वस्वक्रुक्रमेव। दानपारमितापूर्णा
भवेत्तेन न शंशयः। तत्परं काव्यनाम्नितं सैव तं गाढसौख्यतः शीलपारमिताशेषा सहनाञ्जन
स्वक्षतं। त्र्यक्षरं पीडनं चैव क्षातिपारमितादियं। सादरं दीर्घकालं तु सुरतैः कुर्यात्सिमा

हितः। वीर्यपारमिताज्ञेया तात्पुरेव चित्तयोजनात्। सर्वतोभावरूपेन ध्यानपारमितामता। स्त्री
रूपभावेनासा प्रज्ञापारमिताय कीर्तिता। सुरतैकयोगमात्रेण पूर्णापि धारमिता भवेत्। पञ्चपा
रमिता पूर्णं ज्ञानं प्रज्ञेतिकथ्यते। सुरतयोगसमायुक्ता योगी संभासंभता। सिध्यते क्षणमात्रे
ण पुण्यज्ञानसमन्वितः। यथा लतासमुद्भूतफलं पुष्पसमन्वितं। एकक्षणावसरोधिः संभा
रद्वयसंभता। सत्रयोदकाभूमी शोभायते वनशंशयः। भुक्तुमुदिताज्ञेया विमला वा विष्मती
तथा। प्रभाकरा सुदुर्जया। मिमुखी हरं कामाऽबला। सा धर्मती धर्ममेवास्मत्प्रभातथा। निरु
पसा ज्ञानवती तेपवत्रयोदका संज्ञया। ॥ कृत्ये कल्वीराख्ये श्रीजगद्महाराजे तत्रैव यो पटल

स्त्रयोदशमः ॥ १२ ॥ अथ तस्मिन्पद्येदिसमन्तमडो नाम वज्रयोगी भववत्तमेतदवोचत् । परिपृष्ट्वा
 माह नाथ किमथ मन्त्रवत्तसैजकं । एकलव्यीरसे ज्ञायवत्तुमहारेषणोतिव ॥ अथ भगवानाह ॥ प्रज्ञो
 पायं समायोगानिश्चले सुखरूपिणी । प्रज्ञोपायात्तकं तं अविशगेन न वालितं । तेनैवावले मारयाते
 वज्रसत्त्वस्य रूपिणी ॥ हि भुजैकमुखैर्यं शान्तं त्वत्तुमप्रतिधी मनः । खड्गपाशं चाकदा भां नु प्रज्ञा
 लिगानतत्परं । सत्त्वपर्यङ्कमासीनं पञ्चवदरविस्थितं । आसं सारं वति स्थेदियसौरेन सुस्थिः
 तं । तेनेदं मन्त्रवत्तयाते सर्ववृद्धैस्तु सेवितं । अयने वै प्रभा खित्वा सर्वत्रै यद्विकोजिनाः ॥ सत्त्वार्थे हि य
 कुर्यात्तावदाहुतसप्तवं ॥ अथ समन्तमडो उवाच । अकारेण किमारयाते वकारेण किमुच्यते । तं का

रेण किमुचेत्कीदृशं नाम सैग्रहं । भगवानाह ॥ अकारेण कर्तुं मे सहजं स्वभावयुक्तं ॥ वकारेणान
 न्दपरमानन्दविरमानन्दसहजानन्दारव्यवतुरानन्दस्वभावयुक्तं । रकारेणानलनलानलितं सुरः
 तयुक्तं । अकारेणोच्यते प्रज्ञावकारेणोपायकः । प्रज्ञोपायैकयोगेनलकारं सुखलक्षणं तं
 स एवैकलव्यीरस्तु एवैकलव्यकः स्मृतः । विरागमर्दनादीरः रक्तात एकलव्यीरकः ॥ वरुणस्त्रीवतर
 आसौ समहक्रोधताः स्मृतः ॥ रोषणः क्रोधनो ज्ञेयाः सर्वमारविमर्दनः । विरागवराणामावेमहान्रा
 गादिमारणान् । रोषणः क्रोधनं अत्र विरागे दुर्हमारिणो । नामगुल्फेन वापर्यन्त्यवहस्रत्रैससाहि
 तः । इहोष्ठपुटः क्रुद्धो विरागश्च विनाशयेत् । अनया मुद्रया योगी प्रज्ञामालिङ्ग्य निभरि । विरागं स

वतो ह त्वा बुद्ध सिद्ध मवाप्नुते ॥ १४ ॥ कृते क ल्वीरारणे श्रीचण्ड महारोषण तन्त्रे अथ लार्थ पटल अतुर्द
 शमः ॥ १४ ॥ अथ भगवती द्वेष वजी उवाच ॥ एक ल्वीरः कथं सिध्यं तं कं हिल्य पर मे रवर ॥ अ
 थ भगवानाह ॥ कृति त्या कार योगेन कृष्ण यत्न विभावये ॥ तत स्थैर्य वला देव योगी बुद्धो न शंका
 यः ॥ श्वेत वायलं ध्यायासी तं नार क्त मेव वा ॥ द्या मं वा वलं ध्याया द्वेष वज्रादि संयुतं ॥ मध्ये पश्चा
 वलानां वै गृहीतै क विभावयेत् ॥ प्रज्ञान त कुलीना न्ने अ न्या वाथ भावयेत् ॥ सिध्य ते तेन योगेन यो
 गादी यं न संशयः ॥ प्रशापार मितं वार्थ भावयेत् स समाहितः ॥ भावना वल निष्पत्तौ तौ चिराज्य वो
 मवाप्नुयात् ॥ अथ भगवती आह ॥ विशुद्धि देवतायास्तु श्रोतु मिच्छा मिनायका ॥ पूर्वोक्त मण्डलानां

तु विशुद्धि मेव दपभो ॥ अथ भगवानाह ॥ अथा तर्हि प्रवक्ष्यामि विशुद्धि सर्वभोधनं तत्र बलु सु अतु वल
 विहारी ॥ बलु दर्शयतुः सत्यं वतु स्तारतां ॥ बलु दर्शनं ॥ अष्टौ स्तम्भा आर्या शं गो मार्गः ॥ एक पट्ट वित्तै का
 गता ॥ पश्यं यो निः विश्व वत्सं विश्व निर्मलात् ॥ न वन वंग पव वनात् ॥ तिदिशु र क्त महारा गा विदि
~~कृष्ण पीत वपाम शादल कृष्णानि ॥ प्र सवैश्व क्षत्रिय सुद्र जाति लात् ॥ च उ सूर्यो शु क्र शो लिते ॥ रव~~
 क्रो मध्ये कृष्ण वल विहंकृ त्ति विश्व वज्राः ॥ पू वादि दि क्षु श्वे ता वला दी नां ॥ अग्न्या दि विदि क्षु मोह
 वज्रादि ना ॥ कृ ति मण्ड ल विशुद्धिः ॥ भावना विधि र्वा ते ॥ प्रथम पृ जा पुण्य कर्म सं भारै वि
 शिष्टं कर्म ॥ अन्य ता ज्ञान सं भारो मरण वि शिष्ट ॥ त्वं दे हो अ तरा भ व दे हः ॥ कृ षा गार पर्य

नैव दुष्ट भुवनं पञ्चो नियोनि श्रुत्वा सूर्योऽनु क्रो निते । ऊं कृति मातुः पितुर नरा भव वित्तं ।
 श्रुत्वा भयः पिता मामकी माता श्रुत्वा नयो रन्यो न्यानु राग एणं दृष्ट्वा पितरि खेवं कृत्वा मातर्यन्
 रागश्च मोहं न सर्व वित्तवत्संक्रमते । पद्मानिर्गतः योतुः पितृमार एतं तदप्राप्तये मातुः
 ग्रहणं जन्मान्तरवाहत्या द्विदिशि सुखाय सोऽपि पुत्रा अजयति । श्वेतावलादयश्च । मोहवज्रा
 दयश्च पितृमार एतं सनपराः । शत्रुवदनेति तावन्मारयेत् । इह हि तं श्वकाम जन्मान्तरवा
 हत्यात् त्रिदिशि सुखाय । स्वप्नप्रज्ञायाश्चाप्ययः । अथ नापाया प्रज्ञाऽप्ययः । उभयोः
 समरशीकरां तर्जनीं धामा धो हृत् स प्रज्ञा तालपालनं सव्योर्दृष्टिः स प्रज्ञा एतु पा

लनं वास भूगतजानः । पृथ्वीपालः । सव्य संप्रहारपदं सर्वमार सनं । ब्रह्मात्मश्चमारः । शि
 वं केशमारः । विष्णु मृत्युमारः । शक्रो देव पुत्रमारः । पृथ्वी सकलमर्त्यक लोपभोगः । कुमारो
 दीर्घस्थितिः । यमा सनो योजिनः । चन्द्र सूर्य सनः । श्रुत्र श्रोणि तजः । पुरुष रूपं भावः । स्त्रीरु
 पं श्रुभावः । नीलो विज्ञानं श्व श्वेतो रूपा पीतो वेद नारक्तः संज्ञा । श्याम संस्कारः । मरणान्तर
 वाद रूपं वित्तं वाशीराकारं भगवतीत्यर्थः । तस्मात्संस्कारो भवति । सवत्रिविधः तत्र कायसं
 स्कारश्चाश्वासश्च श्वासौ । वाक्स्कारे वितर्क विचारौ । मनः संस्कारो राग द्वेष मोहाः । अभिर्युक्त
 श्रुतिश्चाश्च सति प्रज्ञाश्च सति वितर्कयति स्फुली गृह्णाति विचारयति श्रुश्च गृह्णाति । श्रुत्वा रतो

भवति द्विष्टो मुग्धश्च तस्माद्विज्ञानं भवति बहुकारं यद्बुद्धिर्विज्ञानं श्रोत्रविज्ञानं श्रुताविज्ञानं
 जिह्वाविज्ञानं कायविज्ञानं मनोविज्ञानं वेति । एभिर्युताश्च विज्ञापयति । नृणां तिजिप्रतिभेक्ष
 यतिस्तृतीयातिविकल्पयति । तस्मात्तामस रूपं नाम यत्परो वेदनादयः । रूपं रूपमेव । कृतिद्वयां
 मभिर्सीक्षिष्यपिरोडयित्वा नाम रूपेत्पत्ते । उपादानं पञ्चस्कधरूपेणाविद्यापरिणामतोत्यर्थः
 तत्र वेदनात्रिविधा दुःखा सुखा अस्व सुखा येति । संज्ञावत्ततोस्वरूपगहणान्तराभिलाषः । सीक्षा
 राः सामान्यविशेषावस्थाग्राहिणः । चित्तवैताविज्ञानानि पूर्वोक्तान्येव । रूपं वतुर्भूतात्मकं पृथी

गुरुत्वं क कृत्वं त्रयोदशत्वं मभिष्ठातृत्वं तेज उष्णत्वं परिपायनत्वं । वायुराकुचनप्रसारण
 लघु सुसुदीरणावलयतीत्यादि । तस्मात्स्पर्शरूपगन्धरसस्पर्शधर्मचातुसमापत्तिः । ततः तृणा
 मुराभिलाषः । तत उपादानं तत्प्रापकं कर्म । ततो मवेगमप्रवेक्षः । ततो जातिः प्रकृतीकरणभिनि
 ष्ठातिः । उपादानं पञ्चस्कधलाभः । ततो जरायुरातनीभावः । सरणीवैतनिरोधः । ततो जरासरणौ
 चित्तयन्त्रोकाकुलो भवति । मुक्तिर्मयानपर्येषितेति परिदेवते । बाधाय प्रदूतश्च दुःखी
 भवति । तदेव पुनः पुनर्मनसि नियोजयन् दौर्मनस्यो भवति । दुर्मनापिकेनाप्यप्युत उपायासी
 भवति । अयमर्थः । ~~विद्यादिषडायतनपर्यन्तान्तराभववानी~~ विद्यादिषडायतनपर्यन्तान्तराभववानी

तमाकां श्वेतोजलं पीतपृथ्वीरक्तो वह्निः श्यामो वातः । यथा भगवतो तथा तथा भगवती नीना ॥ अ
थानीलः सुविशुद्धधर्मधातुज्ञानं । श्वेतोऽप्यदर्शज्ञानं पीतः समताज्ञानं रक्तं प्रत्यवेक्षणाज्ञा
नं । श्यामः कृत्यानुष्ठानज्ञानं एक एव जिनशास्त्रा पञ्चरूपेण संस्थिताः । प्रज्ञापारमितायै का
पञ्चरूपेण संस्थिता ॥ अथैकं जलं वीर्यं ते श्रीवत्सलसहस्रोद्यता तत्रैव विशुद्धिपठलः पञ्चदशमः
॥ १५ ॥ अथ भगवती आह ॥ कथमुत्पद्यते लोकः कथं याति क्षयं पुनः । कथं वा भवेत्सिद्धि
कृत्स्नं परमेश्वर । भगवानाह ॥ अविद्याप्रत्ययाः संस्काराः संस्कारप्रत्ययविज्ञानं । विज्ञानप्रत्य
यनामरूपं नामरूपप्रत्ययविषयतायतनं । विषयतनं । विषयतनं प्रत्ययः स्पर्शः स्पर्शप्रत्ययावे

दना । वेदनाप्रत्ययात्क्षणः । तृणाप्रत्ययमुपादानं । उपादानप्रत्ययो भवः । भवप्रत्ययो जातिः ।
जातिप्रत्ययाजरा मरणोक्तोक्तपरिदेवदुःखदोर्मनस्योपायासाः । एवमस्य केवलस्य सहते दुःख
स्वभावस्य समुदयो भवति । एवमविद्यानिरोधात् संस्कारनिरोधः । संस्कारनिरोधाद्विज्ञाननिरोधः ॥
विज्ञाननिरोधात् नामरूपनिरोधः । नामरूपनिरोधात् विषयतननिरोधः । विषयतननिरोधात् स्पर्श
निरोधः । स्पर्शनिरोधात् वेदनानिरोधः । वेदनानिरोधात् क्षणनिरोधः । तृणा निरोधात् उपादाननि
रोधः । उपादाननिरोधात् भवनिरोधः । भवनिरोधात् जातिनिरोधः । जातिनिरोधात् जरा मरणोक्त
परिदेवदुःखदोर्मनस्योपायासानिरुध्यते । एवमस्य केवलस्य सहते दुःखस्वभावस्य निरोधो भ

वति ॥ प्रत्यंतो लययते लोकः प्रतीत्यैव निरुध्यते ॥ वद्वारूपद्वयं तद्वयं भाव्यसिद्धति ॥ अथ
 भगवती उवाच ॥ कथयतु भगवान् अविद्यादिवेदने ॥ अथ भगवान्नाह ॥ त्रिपरिवर्तमिदं वक्तुं
 अतीतादिप्रभेदतः ॥ द्वादशाकारमाख्यातं धर्मसर्वजिनैरिह ॥ तन्ना विद्याहेयोपादेः याज्ञाने
 ॥ मरणात्तरं बभूव रूपं वित्तं शरीराकारमवतीत्यर्थः ॥ तस्मात्संस्कारो भवति सवन्निवि
 धः ॥ तत्र कायसंस्कार आश्वासः प्रणामो ॥ वाक्संस्कारो वितर्कविचारो ॥ मनःसंस्कारो
 रागद्वेषमोहाः ॥ एमियुक्ताश्च विद्याश्च सति प्रपद्यते ॥ वितर्कपरिहृत्य सुखं गृह्णाति
 ॥ विचारयति स्वप्नं गृह्णाति ॥ अनुरक्तो भवति ॥ दिव्यो मुखश्च ॥ तस्माद्विज्ञानं भवति ॥

चक्षुकारं चक्षुर्विज्ञानं श्रोत्रविज्ञानं श्रोत्रं विज्ञानं जिह्वा विज्ञानं कायविज्ञानं मनोविज्ञानं च ॥ ए
 मियुताः विद्यापश्यति ॥ शृणोति जिह्वतिष्ठति ॥ निरुत्पद्यति तस्मान्नामरूपं ॥ नामवत्कारो नै
 दनोदयः ॥ रूपं रूपमेव कृति द्वाभ्यां अमिसंक्षिप्तपिण्डयित्वानामरूपेत्फर्त्तौ ॥ उपादानपक्ष
 स्वभूतपक्षेण विद्यापरिणामतीत्यर्थः ॥ तत्र वेदना त्रिविधः ॥ सुखादुःखादुःखासुखेति ॥ सत्तावस्तुनास्व
 रूपग्रहणान्तराभिलाषः ॥ संस्कारस्वामान्यविशेषावस्याग्राहिणः ॥ वित्तं वैला विज्ञानानि पूर्वोक्तानि
 व ॥ रूपं चतुर्भूतात्मकं ॥ पृथ्वीगुहल्लक्ष्मणलव ॥ अयोद्वल्लक्ष्मणलव ॥ तेज उवाच ॥ परिपा
 चत्वं वायुतत्त्वं वनप्रसारणलघुतमुदीरणत्वं ॥ तस्मात् षडयतनानि चक्षुः श्रोत आरा जिह्वा काय

मनासि एभि युतः पूर्ववत्प्रपश्यति आदि । तस्मात्स्पर्शः । रूपशब्दगन्धरसधर्मधातुसमापत्तिः ।
 ततस्तत्त्वानुसूयाभिन्नाः । तदुपादानं तत्प्रापकं कर्तुं । तत्र भवो गन्धप्रवेशः । ततो जातिः । प्रकटी
 करणाभिनिस्त्यतिः । उपादानपक्षे भवत्यमः । ततो जरा मृता तनीभावः । मरणावित्तीयेत निरो
 धः । ततो जरा मरणावित्तीयेत । शोकाकुलो भवति । मुक्तिर्मयान प्रवेशितेति परिदेवते नैवा
 व्याध्यादुपद्रवतश्चतुः । रवी भवति । तदेवं पुनः पुनर्मनसि नियोजनं मनसा भवति । उर्मना
 यिकेनाप्युपद्रवत उपायासी भवति । अयमर्थः । अविद्यावदयतनपर्यन्ते नान्तरा भवस्य
 एकत्रैव स्थितः । त्रैलोक्यं पश्यन् पश्यति स्त्री पुरुषाननुरक्षान् । ततोऽतीतजाति कृतकर्मणा

परितो य आतामुत्पन्नो भविष्यति । तजाति स्त्री पुरुषौ रतोऽवकाऽतीव तस्य तयोः स्पर्श उल्लस्य
 ते । तत्र यदि पुरुषो भविष्यति तदा आत्मानं पुरुषाकारं पश्यति भाविमातरि परमातुर
 जो भवति भावयितरि यमहापद्विष्टः ॥ रागद्वेषो यस्य सुखदुःखवेदने तनः केनाकारेण
 नया सा रतिं करोति करोतीति चिन्तयन् । मुदः रया अरं वा वेदना । तया या सुखो भवति
 । ततः पूर्वकर्म वा तपे रितो महातपाया एव माप्नोति कृत्वा कवेन को हि पुरुषो मम स्त्रियं
 कामयत इति कृत्वा तारासंक्रमणाच्च भाविष्यति शिरोमागेण प्रविश्यते सुक्राविष्ठितं चित्तं
 अविस्थाप्य भाविमातरं कामयन्नात्मानं पश्यति । सुखाकारतामुपाददाति । ततः शुक्रेण सम

शनात् शस्त्री मनोवश्यताभावात्तद्व्याकरणादपि शुक्रस्यर्त्तमनः। इत्तदा वनाद्ब्रह्म
 गच्छ। भगवानाह। साधुसाधु कृतं देवियदहं स्वयमेवितस्त्वया। वक्ष्ये नानाविधनैश्च शरीरानुलो
 कार्थसिद्धये ध्यायी रशोधये दादौ यश्च कर्म समादभेत्। शुक्ले वस्त्रे कृतं वस्त्रं शीतं शुभं
 नितं भवेत्। त्रिफला काष्ठया गृह्य वेदा रपला शीतं पलाशवीजं प्रथमं किं चिभ
 क्षयित्वा गुडपाणं कृमी जीर्णं च प्रणाशनं। केतकाश्च नाम तीरसं तैलं हिलमोवीनसं
 भवं पीत्वा लिप्ता च तदौद्रेयु को नाशो वर्ततात्। केतकाश्च रशं तैलं पिवे ज्वनसं युतं॥
 शोडशमला यो गणमवे ज्वरास्यनाशनं। हिलमोवी रशं किं चि तैलं च वनसं युतं॥

यां याश्च स्थिते कृत्वा भवेत्पित्तस्य नाशनं। केतकाश्च रशं तैला कुयमुलश्च शोपयः। पा
 णयोगाभवे तैलनाशाय नशाय। रसी कुष्माण्डमज्याः पिवे ज्वरासं युतं। वृक्षना
 शो भवेच्च न्यात्। शमकाणं मधुसंशयतः। एकैकं द्विदिनं कुर्यात्। श्या दोषधमारभेत्। तेनै
 व फलदं तच्च निष्फलं। अन्यथा प्रिये। शाल्मली वल्कलं च तैलं प्रमलेन भक्षयेत्। सप्त
 धामत्रितं कृत्वा प्रातर्वा भोजनक्षणे। प्रतर्ह्याव जीवतु शुक्रशोणितवर्द्धनं। उंचणुम
 हारोषणं कर्दीदियात्। तैमे कुरु कुरु। सवितं नारिकेलं च नवनीतं चापि माहिसं। वास्यम
 तैलं नसं युतं मेदीरु करसंभवं। लिङ्गं कर्त्तुं नाना च भगस्यापि विमर्दनं। सर्वकायविमर्दश्च

वर्द्धते तेन शीतयः शान्तिरको तर्जनी कृत्वा प्रक्षयित्वा च तेन वै रियोनि मधो हनि क्षिप्याख्या
 लुयेदः प्रवर्द्धने शङ्कादि मत्वः कलैः पवे स र्षप तैल कं तनै तदि ते वद्धे तमुत्पु री कथनस्य
 तः श्वेत सप्तवया मुश्वगश्वा हती कृतैः कलैर्मर्दये लिङ्गः सन्नै कर्मा यवर्द्धते हसि पिप्यन्ती
 श्वेता परा जिता कृतैस्तथा माहिषानं वनी तेन मर्दना लिङ्गवर्द्धने सेवाल कदरो हिती माहिष
 नवनी तैले पना लिङ्गवर्द्धः रश्मि रसेना श्वगश्वा मूली पिप्पला म हिष्य नवनी ते मिश्रितं रश्मि
 रफल कोटरे अहोरात्रं स्थापयेत् ततो लिंगमाहिषस कृता दृढं मर्दयित्वा पूर्वोक्तेन रात्रि
 यै लिङ्गामर्दयेद्वर्द्धयेत् ॥ ५३ ॥ गोपयू र्ध्वे नर क गोहा लुया घृतं साययित्वा माहिषे यो न्यभ्यन

रं लेपयेत् शशि पिप्पला यो गिर्गो मवति पत्रवीज उत्पल वीज मृणाल उसीरी मुस्तकै सि ल
 तैले पावयेत् तेन भगवत्कृदो गश्वा शौ थिलं वैषम्या न्नत्वादि किना दायति शान्ति सत्व कक्षाये
 नरगण्डालये न्नित्व तवाधपयेत् सौकु मार्य सुगन्धिसुरगमदि गुणोपेते भवति हरिताल भागाः
 पञ्च किंशुक क्षार भागै कयव क्षार भागै क क डली क्षार भागै क जलेन पिष्ट्वा लेपमात्रेण भगवत्क्ष
 लिंगं शो सा रपु त्याठयति ततो हलाहल सप्य पुष्प वृक्ष मिश्रिक दू तैले सप्ताहं स्थापिते तेन लिं
 गमदि कं प्रक्षयेत् नष्टनः केशाः प्रादु भवन्ति माहिषसू कर हस्तिक कट श्वद तैला भां मर्दना स्तना
 दीनां वद्धिः जाती पुष्पं लि लेन पिप्पला भगवत्कृतयेत् ॥ ५४ ॥ सितं भवति माहिष नवनी तव वा कृटवला

नागवलाभिसर्दनास्तनवृद्धिः। तद्वादकं यक्षालनाद्वर्द्धितलिंगसदृशं भवति। दण्डोत्पलासुलंगवद्युते
 तेनपिवेतत्रतु काले गुर्विणी भवति। अश्वगन्धमूलं घृतेन पिवेत। गर्भणी भवति। वलातिवलाशित
 शर्करातिलं माषिकमधुयुक्तं पिवेत। गङ्गाणी भवति। वालामूलं उदकेन पित्वा पिवेत। कृपवाहना
 शायति। यववृत्तगोमूत्रं सज्जरसंयत्तिमधुघृतैर्नोदत्तनासर्वगात्रं भद्रं भवति। वराहकान्तामूलं
 जतुकाले कर्मेव च नान्द्रुधिणी भवति। कलवीशाकं भक्षयेत्। शुकवृद्धिः। सधूरदधि भक्षणेन
 शुकवृद्धिः। शुकशोणितभक्षणात् शुकवृद्धिः। मूत्रोत्पथं मूत्रोत्पथं लयित्वा पिवेत। शुकवृद्धिः॥
 अमलकीवृत्तजलेन घृतेन मधूना वा विकाले अवलिहेत्। चक्षुष्यं तन्मूलं भवति। प्रज्ञावजनयति।
 अमलकीवृत्तं तिलवृत्तं समं घृतमधूना भक्षयेत्। तथैव फली। गोरक्षतण्डुलामूली अश्वगन्धाति

लयवान् गुडेन समरशीकृत्य भक्षयेत्। यौवनं जनयति। अर्जुनलववृत्तं दुग्धादिना भक्षयेत्। वर्षप्रयो
 गेन त्रिशतायुः। अमलकीरसपलैकं वा कुयीवृत्तं कषैकं पित्वा तः। जीर्णक्षीरभोजनं मासेन पथ्य
 रातायुः। वाकुवीकषैकं तत्रैकाजलेन कांजिकेन दुग्धेन वा पिवेत। मरामासेन यौवनासुर्ये तः। मुः
 लिरीवृत्तं घृतेन भक्षयेत्। त्रिसप्तहिनद्विरस्य वषाकृतिः। सनवीजवृत्तं पलैकं रक्तशालिपलैकं
 एकवृत्तं गावीक्षीरे दशरावद्वयेन रन्धयेत्। प्रथमक्षीरशरावमेकं क्षयं नीत्वा समादिकं तत्र द
 लापयेत्। ततो भक्षयेत्। जीर्णदुग्धेन भोजयेत्। वातातपवर्जितः सप्तहत्रयं यावत्। यथा क्रिया
 तथोत्तरक्रिया। ततः केशादयः पतन्ति पुनरुत्तिष्ठन्ति। ततो बलितरहितो जीवति शतायुष्यश्च रक्ते
 घटमूलं घृतमधूना विठा उपमात्रं भक्षयेत्। तथैव फली। अमलकी हरीतकी भृङ्गरजपिप्पली मरी

वलोहवृक्षानिमधुशर्कराभ्यां दुग्धरफलप्रमाणगुटिकां कुर्यात् ॥ ततो गुटिकैका भक्षयेत् ॥ मासे
 न त्रिसतायुः ॥ कुमारीफलमेकं घृतदधियुक्तं भक्षयेत् ॥ साप्ताहेन हि शतायुः ॥ यवतिलाश्च गन्धा
 नागवला मासान् द्विगुणगुडेन भक्षयेत् ॥ महाबलो भवति ॥ भजालीगुणुकं त्रिगुणं हरीटको एकं ज
 लादिना भक्षयेत् ॥ महाबलः स्यात् ॥ सर्वत्रात्मानं देवताकारं भावयेत् ॥ मन्त्रैर्वा यौषधमधि स्थेत्
 ॥ ॥ इत्येकलक्ष्मीराख्ये श्रीवल्गुमहारेषणतन्त्रे गुक्ताद्विपटलः शप्तदशमः ॥ १७ ॥ अथ भग
 वानाह ॥ एरणुमूली कांजिकेन पिबित्वा शिरोमर्दयेत् ॥ शिरःशूलं विनश्यति ॥ छागस्य गोर्नरस्य वा को
 ण्यं मूत्रं ससेच्यं कर्त्तुं पूरयेत् ॥ कर्त्तुं रोगनाशः ॥ शुष्कमकटतैलं वा दद्यात् ॥ कर्त्तुं कपिप्यलीयमलका

हरीततीवया शिशिरेण वटिकां कारयेत् ॥ तेनाञ्जशुरानाशः ॥ मधूपिप्याणां वांजयेत् ॥ कर्त्तुं गूथं मधुनांज
 येत् ॥ राह्याभनाशः ॥ कर्त्तुं कर्मधुनायेत् ॥ सर्वाक्षिरोगनाशः ॥ कांजिकेन तैलं च दुर्वासूलं कान्तेनिघृष्टं
 अयेत् ॥ वक्षुशूलनाशः ॥ यौषकफलं आलां ककालमूलं तण्डुलोदकेन पिबेत् ॥ तस्यैव दद्यात् ॥ कामलना
 शः ॥ शूलकः ॥ शूलककरसंदूकरसंडादिमधुपुष्परसंमेलयित्वा नस्यं दद्यात् ॥ नासिकयारत्नं न श्रवति
 कोष्ठादुच्चरन्मुलीतण्डुलोदकेन मुखद्वारेणारत्नं न श्रवति ॥ सकालिका मूलं च वल्गुफलं च वल्गुफलं
 लवर्वाणां फलं शुण्ठी विनश्यति ॥ गुंजमूले मदनकीटतिनाशः ॥ गोघृतं गव्यदुग्धं कर्त्तुं कर्त्तुं यदप्येव
 प्रादमृक्षणादनकटकीनश्यति ॥ मूलकवीजं प्रियंगुश्च रक्तचन्दनं कुष्ठपिष्टादुत्तनात्मकं यादि
 नश्यति ॥ हरितामं संशुष्कं छागीक्षिरेण पिबेत् ॥ तलमेकं क्षय रोगनाशः ॥ माहिषदधि भक्त भोजना

दतिसारनाशः ॥ अमुभक्ताना तथा ॥ कुटजवल्कलभागद्वयं मरीचगुडशुण्ठीनामेकभागं गायत्रिके
 तापिवेत् ग्रहणीनाशः ॥ अमलकीपिपलीवित्रकमर्दकं पुनः तनगुडं घृतं मधुरसंभक्षयेद्विकाले का
 सश्वासविनाशनं ॥ हरीतकीयूत्तमं धुना तथा ॥ खदिरिकाकेन यवयवाणां भक्षयेत् कृच्छिरोगनाशः ॥ स्नात्
 ॥ अदुर्गन्धिं जीरकं च दध्नामलेन वापिवेत् लघुन सहितं मूत्रकृच्छ्रविनाशः ॥ शर्करायवक्षारं संभवा भक्षयेत् ॥
 थासौ भांजनमूलं काथं वापिवेत् ॥ अश्वमरीनाशयति ॥ हरीतकीवित्रकं अदुर्गन्धं अमलनापिवेत् ॥ ह्रीहनाशनः
 ॥ जीरकं गुडेन भक्षयेत् ॥ उज्ज्वरो वातो विनश्यति ॥ यवक्षारं दध्नापिवेत् ॥ आमवातनाशनं ॥ कटूत्रयं विडिङ्गसैध
 वं च दध्नामलेन वापिवेत् ॥ इषडुक्तं अग्निदीपयति क्रिमयो विनश्यति ॥ हरीतकीगुडेन भक्षयेत् दुर्गन्धिमावि
 नश्यति ॥ हरीतकीशुण्ठीभक्षयेत् ॥ आमवातनाशः ॥ दुर्गन्धिं हरिद्रायापि स्त्रालेपना ककुत्तुनीशः ॥ अने

नैव द्रव्यं स्फटादि कुकुरदं क्षाद्यादिना शयेत् ॥ काशमर्दकमूलं कांजिकेन पिस्ना तथा ॥ गुडं कटूतैले
 नपिवेत् ॥ आसौ विनश्यति ॥ अर्जुनखरं घृतादिभिर्भक्षयेत् हृदयवाथानाशनं ॥ विल्वदग्धागुडेन भक्ष
 येत् रक्तातिसारनाशः ॥ मातुलुंगरसं गुडेन भक्षयेत् शुर्लनश्यति ॥ गुडं शुण्ठीनां नश्यदद्यात् सर्वश्लेष्मा
 नाशः ॥ कतकं मधुना अयेत् ॥ सर्वाक्षिरोगनाशः ॥ कांजिकेन तैलं सैधवं दुर्गन्धिं मूलं च कास्यनिघृष्य भा
 अयेच्च शुशूलनाशः ॥ गुडं घृतेन भक्षयेत् वातपित्तश्लेष्मकृक्षादयो विनश्यन्ति ॥ त्रिफलायूत्तमं घृत
 मधुना भक्षयेत् सर्वरोगनाशः ॥ हरीतकीयूत्तं घृतमधुना विकाले अवलिहेत् वातश्लेष्मविनाशनः ॥
 वासकपत्रांगवचात्रकं ह्यापिपलीवशुष्कयूत्तं रुतपत्रं च वेनमधुना ववटीकुर्यात् ॥ ततो भक्ष
 येद्विकाले वातश्लेष्मा विनश्यति ॥ मधुरं अमधुरं करोति ॥ ब्रह्मावजशुण्ठीपिपलीहरीतकीवासकः ॥

यदि रश्मि मधुना वटिकां कृत्वा भक्षयेत् ततः पौनःपुन्यं यमाती श्रुती हरीतकी सैन्धवान् समान् भक्षयेत् ।
 स वाजीर्लनाशः । गुडवीरसं मधुना विवेत । प्रमेहो नाशो मांसत्रयेन । दुग्धं पिप्लीवू संघृतं मधुभिः
 ॥ विवेत ज्वरहृद्रोगकाशादयोनिरपानि । लज्जालुदारपुंस्त्रयो मुले वा स्यादकेनपि स्त्र्या लेपयेत् । गु
 डीसी मुलं यमभक्षयेत् । नाली प्रगनाशनं । श्रुती यवक्षारेण भक्षयेत् । कुभ्रक्षाम भवति । जयनी वज्रं म
 रीचेनपि वेदिनत्रयं पाप रोगनाशः । त्रिफलाने लिका कृष्णमृत्तिका मृगं गराजं सहकारा मृदी जलोह
 वूर्त्तिकां जिक्वा रमिया मन कं कुर्यात् ततो गुग्गुलु केन केरांधू पयित्वा तेन मर्दयेत् । ततः सप्ताहं वध्या स्त्र्या
 पयेत् । केशरश्मि मयूरपित्तमृक्कृराजरसाभ्यां गव्यघृण्णान् त्र्यम्बका स्तप्ताहं केशरं जनशायसी
 नवेरत्तयोः काथं कुर्यात् सोडशगुणो नजलेन भागैकं स्त्र्या पयेत् । ततो गालयित्वा श्वेतगुंजा वूर्त्तिकां

दद्यात् ततस्तैलसरावमेकं रश्मि मधुना वटिकां कृत्वा भक्षयेत् । श्रुतेनैव केशाभ्यां गातः । केशरं जनः । भूमी विदाली रीत्रिकद्वगभ
 कं समं वूर्त्तिका कृत्य वटिका मधुना कृत्वा ज्वलदधो मुखे वटिका क्रमेण कटु तैलं गृह्य सततं विदुं दयन
 द्रव्येन वलिपलितं विवर्जितं । एतेन मर्दितं रसेन कुष्ठलेपादो निभवति । तथैव नवनीतमर्दितं ग
 धकमा सहितं रसतोला मेकं साण्डी लोहोपापि । एतेन घटयेत् त्रेण घटाभ्यन्तरे मृषिकापि हि
 तेन कालुका सहितेन वह्निदानादसुवधः । भक्षणात् स्त्र्यादिनाशः । गोवत्सस्य प्रथमं विष्णुं गृही
 त्वा गुडिकां कारयेत् । पित्तु तगर मूलं पिष्ट्वात् । एकां गुडिकां भक्षयित्वा विषं भक्षयेत् । न प्र
 तिभवति । ज्वरवीजवीज पुरकवीज शिरषवीज वूर्त्तिका श्रुजा क्षारेण पायसं रश्मि मधुना वटिकां कृत्वा भक्षयेत् । य
 तेन भक्षयेत् तस्यैकं यावदुभुक्षान भवति । श्रमलकी कुष्ठमुलं मांसी जल एकां लेपेण विरलाः

तिसाश्रागच्छति ॥ निवृत्तागौताययेत ॥ मयूर शिरवांपंवागमलेनखानेदद्यादशं कुरुते ॥ अथराजिता
मूलं पुष्पेणात्वाद्या कर्पटं संप्रक्षनरतेनै नम कपाले कर्दुलीयो डनातेनाजनात्त्री पुरुषवशी करोः
तिशदण्डोत्पलामूलं योंगमलेन दद्यादशमारयति ॥ विडिंग ॥ तगरं कुक्षमदिरया दद्यादनिच्छां ना
शयति ॥ मनः शिलानागेश्वर वृत्तं पियंगु गोरोचनामिरक्षिंश्वयेत् ॥ वशीकरां ॥ कस्तूरिल
जाश्वत्थरसहृदेयोभिः कृततिलकं त्रैलोक्यवदामानयति ॥ उं वलविते विलिखुलुरवेता ॥ मुख
मुख्याहा ॥ खलिंगायापरिरक्तकरवीरस्य कुसुमसंस्थाप्य सहस्रमेकं जपेत् ॥ नामविदमिति नय
स्याः पुरतो मंत्रं पठत्तामश्रुत्या विद्या भ्रम्यते सावस्था भवति ॥ पूर्वसेवादशसहस्राणि नामरहि

तं कृत्वा ॥ नमश्च तद्गुलीश्वरुकीमेवशी कुरुस्वाहा ॥ सेवायुतं दमशानभदमकृष्णाय तुर्दर्यां अक्षोत्तरश
तामिमन्त्रितं कृत्वा मन्त्री शिरशिदद्यादशी भवति ॥ अजस्रालिंगमादाय कक्षादमशानसूत्रकैः करटस्या
थवापुच्छं भयेत् शुक्रसंभनं ॥ सत्सुरैवेकमनाः कुर्यात्सै पूनं भैरवयोगतः ॥ निश्चेष्टवत्सदा भूलाशु
क्रस्तम्भनमुत्तमं ॥ मूलशितकोकिलारव्यस्य चतुरखाथवोत्तरं ॥ मुक्तकच्छिरेषा कृत्यर्तनाशुक्र
स्तम्भनं ॥ कृष्णामाजीरयामपादास्थिवश्च नाशुक्रस्तम्भनं ॥ श्वेतशारपर्यामूलं ववथयेत् शुक्रस्तम्भ
नं ॥ सरामूलं सताम्युलीयदिवासुनसूत्रकं भक्षयेत्सैधुनात्पूर्वमशुक्रस्तम्भनमुत्तमं ॥ करजं कोरयित्वा
पारदेन प्रपूरयेत् वश्चनान्कठौ सूत्रैः शुक्रस्यधारणोत्तमं ॥ मूकरतैलेन लाक्षारं जितश्वेतार्कतुलक
र्णो यदीपं ज्वालयेत् शुक्रस्तम्भनं ॥ भूमिलतायूरी मध्यावर्तितिलतैलेन दाहयेत् शुक्रस्तम्भनं ॥

भूमिलतायुगी कृत्यतिलतैकुसुम्यतैलमवापयेत्तेन पादतले मृक्षयेत्शुक्रस्तम्भनं ॥ मगुक
 कवचाकर्कटवशाद्वागदुग्धे मावर्तयेत्तेन पादौ मृक्षणा शुक्रस्तम्भनं ॥ शितका कजंघामूलं
 शितपत्रकेशरमधुमिनामिलेयात्शुक्रस्तम्भनं ॥ विस्तृक्ता नामुलं पत्रपत्रेण वेष्टयित्वा कटौ वध
 येत्शुक्रस्तम्भनं ॥ हरितालरसाञ्जनपादपिप्यली सैन्धवकुक्षे पारावतविष्ठां पित्तकालिंग उद्धर्त
 नात्शुक्रस्तम्भनं ॥ उर्ध्ववलीवर्दशृंगं गृह्य निघृष्य लिङ्गं लेपयेत् ॥ उर्ध्वलिङ्गं भवति ॥ कपिककुक्षमूलं द
 पिष्य छागमूत्रेण पिष्ट्वा लिङ्गं संलिप्य संमथौ स्यादये द्वारत्रयं स्तब्धं भवति ॥ तत्रोदकप्रक्षालनात्सा
 तिः ॥ कपर्यकाभ्यन्तरे पाददं पूरयित्वा सुरवेष्ट्यापयेत्शुक्रस्तम्भनं ॥ छागमूत्रेण कन्दवारुणी गो

रखकर्कटिसप्ताहं भावयेत्तेनोर्ध्वर्तनास्तब्धं भवति लिङ्गं ॥ ओषधी मूलं कामावी मूलं धूलु रबीजं कपूर
 जलेन पिष्ट्वा लिङ्गं लेपयित्वा स्त्रियं कामयेत् ॥ इवति सैम्भवंदागन कपूरयोषकयूसैमं धूनापि द्वालिं
 गले पातथा ॥ पारावतपूरीषं मधुना पिष्ट्वा लिङ्गं प्रलिप्य कामयेत्क्षरतल्ली ॥ कामावी मूलं तांबुलेन सु
 रक्षणे स्त्रियं भक्षापयेत्क्षरतिसा ॥ पक्वतिन्दि ॥ लसिको सैम्भवेन मिश्री कृत्य स्वतर्जनगुली लिप्येत
 स्तम्भगे प्रक्षिप्य वज्रधातु म्भरीनाडीया लयेद्यावत्साक्षरति ॥ कपूरदं गता पाददहस्तिपिप्य लिमधु मि
 त्तं पाक्षरति म्भरी ॥ रामदुती मूलं पादलिमूलं सपत्रं वर्तयित्वा लिङ्गं प्रक्षका मयेत्क्षरति स्त्री ॥ अयन्त्या
 मूलं कपित्वा तदुलोदकं मिमितं ॥ शतौयो नियलेपनवध्या नारी निशंशयः ॥ पिष्ट्वा पलाशवीजं तुलेप
 येत्सधुसर्पिजा ॥ पानावरक्तवित्रकस्य वध्या नारी निशंशयः ॥ शालभपतंगयूसैम्भथयो नौदद्यात्तारं

भवति॥ ॥ कृत्वा कल्वीराख्ये श्रावणमुमहारोषणातत्रैशुकस्तम्भनादिपठनउन्नविंशतितमः॥ १२॥
अथ भगवतो भगवन्त एतद्वचो वत् नाना विभेद निगदिद मन्त्रयन्त्रादिकौशलं । अपरं श्रोतुमिच्छामि
तथा कृतुहलं विभो ॥ वायुयोगसरोषश्च तथा कालस्थलक्षणं स्वरूपदेहये त्रस्य प्रसादं कु र्मे संप्रति
॥ अथ भगवानाह ॥ साधुसा धुकुनंदेवी यत्त्वया । ध्यायिता इति हि । अथात्र संयुक्तधातिसर्वविज्ञानसी
वयं ॥ ॐ ज्वालाकरालवदने हस हलाहलवज्रे सुवजे स्फुरस्फुराय सर्वसेषवतवृद्धिं संभयर
स्फोटयः ॥ सर्वपापीयं शोषय हूं फट् ॥ एतत्सन्त्रं जपना कारा क्रोधदद्यात्प्रबलोकयेत् ॥ वातमे
घादी प्राशयति ॥ ॐ फेकारं फेरं हं हां फट् ॥ शमशा नर्क उन्नमन्त्रः ॥ ॐ सर्वविद्याधिपतये परयत्र
मन्त्रनाशने सर्वहाकिनीनां प्राशय रवश्च सुरवं कीलय रुद्रं फट् ॥ कूटिनगरक्षेत्रप्रवेशनमन्त्रः ॥

ॐ हिलि २ फः २ कृ त्यनेन मृ तिका म भि म न्य धू लिंदया सर्वः प लायते ॥ म म्मा २ कृ त्यनेन व्या घ्रः प
लायते ॥ वे दु श्वा २ कृ त्यनेन ह स्ती प लायते ॥ ते लि श्वा २ कृ त्यनेन ग ग्गा प लायते ॥ उँ ह्रीं व ट क ना थ
व ण्ड म हारो ष रा हं फट् ॥ कृ ति वा म त र्ज न्या को ट य न श्वा प लायते ॥ उँ य म्मा न्त क जीः स्त्रीः ॐ ३ फट्
२ त्रा शय २ व ण्ड प्र व ण्ड हं वट् ॥ कृ त्यनेन म हि ष प लायते ॥ उँ य म्म र्द ने म र्द य २ व ण्ड म हारो ष
रा हं फट् ॥ कृ त्यनेन पा य रो ग प लायते ॥ उँ क्रो ध ने सै क्रो ध तो भे द ना य उँ फट् ॥ ~~क्रो ध ने सै क्रो ध तो भे द ना य~~
श्र मि म लो द कं द या त् शूल प लायते ॥ उँ सं त्रा श ने मो ह ना य हं फट् ॥ कृ त्यनेन शि र्वा व श्वा मा द्र क्षा
॥ उँ श्र व ले सै व ल श्र तु क स्थ मुखं की ल य उँ फट् ॥ म द ने न व तु रं गु ल मु त्त लिं क त्या भ र्ज ह रि ता ले न लि लि
त्या त त्या मु रे व प्र क्षि प्य की ल ये त र व तु र्थ थ नि र व ने त्य ति वा दि मुखं की ल ये त् ॥ उँ सर्व मार ष भं ज ने श्र

मुक्तस्य पादौ कील यजुं फट् ॥ पूर्ववत् हृदये प्रक्षिप्य पादौ कीलयत् गतिमगतिं स्तम्भयेत् भुं विरुतानने
परवलभं जने भंजय २ स्तम्भय २ वज्रपाशेन अमुकं ससैन्यं वध २ ऊं फट् ॥ गगन २ ही २ ऊं २ वलु म
हारोषण ऊं फट् ॥ पूर्ववत् प्रक्षिप्य सेनाधिपते रक्षां गानि कीलयेत् वृक्षामा धो मुखी कृत्य निखने सरसे न्या
गतस्तम्भयति ॥ ३ दह २ पव २ मथ २ ज्वर २ ज्वालयेत् शोषय २ गृह २ ज्वले २ वलु महारोषण ऊं फ
ट् स्वाहा ॥ शमशानवस्त्रे विषराजिकया अक्षौ गुलप्रमाणं देवदत्तमभिलिख्य मालामन्त्रेण वेष्टयित्वा
मदनपुटलिका रुदि प्रक्षिप्य तृहीकायमथो प्रक्षिपेत् ॥ ततः ॥ ३ वलु महारोषण अमुकं ज्वरेण गृ
हापय ऊं फट् ॥ इति जपन शमशानाग्नौ तापयेत् ॥ खदिरवदराग्नौ वा शत्रूं ज्वालयेत् ॥ ३ जय २ पराजय

निर्जितयन्ते हीरहारस्योदय २ उच्छादय २ शीघ्रं कर्म कुरु २ वलु महारोषण ऊं फट् ॥ शमशान कर्पटेलि
क्षित्वा नीलसूत्रेण वेष्टयित्वा बाहौ कण्ठे शिरः शिरशि कटौ वा धारयेत् सरयत्र न भवति ॥ ३ वलु
महासेनगस २ ख २ रवाहि २ शोषय २ मर २ मारय २ अमु
त्पुत्तलिकायां प्रक्षिप्य अक्षौ गुलप्रमाणेनास्थि कीलकेन लोह कूर्जं फट् ॥ शमशाने कर्पटेलि खित्वा पूर्वव
मुखी कृत्य निषण्णत् ॥ सप्ताहेन मारयति ॥ ३ वलु महारोषण अमुकमुच्चाटय ऊं फट् ॥ निम्नस्य काक
वासंगृहीत्वा नाग्निना दाहयेत् ॥ तत्र शमा होत्तर शताभि मन्त्रितं गृहपटले य प्रक्षिपेत् ॥ ३ उच्छादयेत्
वाचलेन ~~विषराजिकया~~ विषराजिकया पाशेन बद्धा दक्षिणां दिशं नीयमानं धायात् ॥ ३ उच्छादयेत् ॥ ३ द्वेषणे द्वेषव
जे अमुकं अमुकेन विद्वेषय ३ वलु महारोषण ऊं फट् ॥ युं ध्यमान ऊकुरयोर्द्विलिङ्गहीत्वा साध्यप्रति कृतं

॥ वल्लु ॥

॥ ६२ ॥

द्वयं ह न्याता ॥ अ न्यो न्य वि दे व यति ॥ ॐ वल्लु म हारोषण कों कों कों घोर रु पे य ठ २ प्र य ठ २ ह न र या
ट य २ क ह २ प्र स्फ र २ प्र स्फ र य २ की ल य २ जं भ य २ स्त म्भ य २ स्त मु कं हं ॥ ६२ ॥ भू जे कु मं स मा
लि र य ताल के न ष ड गु ल य तुः पा दे षु कों कारं हिं कारं मु र व म धा तः ग यं वि हा त तो लि र यः
सा ध कं त स्म पृ ष तः परं मा ला म त्रे ण सं वे द्य पू जा तु त्या स मा र भे त ॥ ६२ ॥ को प रि सं न्य स्य क
मं व मे न छा द ये त ॥ र क्त सू त्रे ण सं वे द्य पा द प्रो छे न नि र्दि षे त ॥ ता ड ये त वा म पा दे न अ मु कं
मे व श मा न य स प्प रा न् लु लु खं स्त म्भ यति ॥ ॐ वि लि मि लि ल लि ते ऊं फ र्द ॥ व कुः सं को व नं
न य ष प ति ॥ ॐ हूं हूं हूं शो ष य र धा रं म्भ २ ॐ व ल्लु म हारोष ण ऊं फ र्द ॥ ग वा स्वि की ल कं स

प्रां गु ल प्र मा ण म ह्यो त्तर श ता भि म त्ति ते गो षे नि ष ने ली र न मृ व ते ॥ ॐ व जि ति व जं पा त य सु र प ति
रा ज्ञा य ति ज्वा ल य २ ॐ व ल्लु म हारोष ण ऊं फ र्द ॥ वा ल्मी क म्भ त्म यं व ज म ह्यो त्तर श ता भि म त्ति ते प
तां गा रे गो ष ये त्प तां न र य ति ॥ ॐ कों कों त्रं यं य म म ध ने आ क ष २ को भ य २ स र्व का म प्र सा ध
ने ऊं र फ र्द २ स्वा हा ॥ भू र्ज प त्रे लि रे दे वं हि भु जं कुं कुं म सं नि भं या शां कु श ह स्त व का को क ट भि
ष तां ग ज म द द द्या ल क्त र ज स्व ला कुं कु मे वि द भं ये त्म आ क रा ति ॥ ॐ शि र सि कों ह दि कों ना भौ
त्रं मे डे ॥ त तो मा ला म त्रे णा वे द्य र क्त सू त्रे ण सी वृ त्त ली पु रु ष क पा ल सं पु टे न प्र क्रि प्य र ग म
त म धू पू रि ते न म द ने न व वे द्य यि त्वा र क्त सू त्रे णा व शि रः स्था ने नि र व ने वा म पा दे न अ म्भ ना क्त म्भ

॥ वल्लु ॥

॥ ६२ ॥

जपेत् । पञ्चविंशतिसहस्रेण पुरको भवति ॥ उँ आ क च १ मो ह य २ अ मु की मे व शी कु रु स्वा हा ॥
उदरकांठं शूरक्षं वृक्षं कृत्वा शुकानां मि कार का भ्यां वटी कृत्वा ॥ मि म न्य १ खाने पाने दद्याद्वशी भ
वति ॥ उँ ह्रा ते प त्री ध म र स्य प क्षौ दौ रा ज द तौ म त स्य मा ल्य अ ने न वृ क्षे न वि बू ति तां गी प दे प
दे चा व ती मू ढि तां गी ॥ उँ श्वे त गृ इ ती त्वा हि वि ष अ रु पि ता ल्यः २ ह र सः २ उँ व ल्लु म हा से ना
शाययति स्वाहा ॥ अथ वा उँ सं का रि ती वं हां ऊँ हं हः सर्वः वि षं ना शय ति ॥ उँ ना गा रि वा स ने हरः
फट् ॥ अ मि मं त्रि त म् दा दारे वी र क या वा स र्णा प्र वे शः ॥ उँ आ लो का रो अ मु कं व शी कु रु स्वा हा
॥ सु ग धि श्वे त पु ष्पा दा ना ठ शी कर तां ॥ न मो वी त रा गा य मै त्रै य सिं ह लो वि मि स्वा हा ॥ उदके ना मि

मन्त्रितेन वशुः प्रक्षालनातिमिरं हन्ति ॥ उँ संपरयः वृक्षं खादनात्प्रभवति ॥ आदित्यस्य
रथवेगेन वासुदेववलेन वगरुडपक्षिपातेन भूभांगकृतुविषं स्वाहा ॥ सूर्यदृष्टि कक कटोदि
विषं नाशयति ॥ उँ वामुणोऽजिते ॥ यराजिते क्लिरक्षस्वाहा ॥ सप्तामिसन्नितलेष्वकेवतुर्दः
शिनिक्षिपेत् ॥ एकं स्वस्थाने स्थापयेत् ॥ उँ जम्बनी समम्बनी मोहनी सर्वडुषप्रशमनी स्वाहा ॥
औशनप्रभवति ॥ नमश्च अम हा क्रो धा य ऊ लु १ व लु २ ति ष र व न्म र मो ह २ ह न र्म म ते ऊँ
फट् ॥ पुष्पादिकं परिजप्य दाना द्दशमानयति ॥ नमो रत्नत्रयाय उँ हः सुविस्मरे स्वाहा ॥ केत
कीपत्रवीरि कया सर्वरा गि न र्प ति ॥ कृ त्वा क ल्प वी रा र्थे श्री व ल्लु म हा रो ष ता त त्रे ना ना वि भे द
निगदितयत्र मत्र पटलो विंशतितमः ॥ २० ॥ अथ भगवानाह ॥ उँ व ल्लु म हा रो ष ता सर्वमा

यादृशक सर्व मायां निदर्शय निर्विघ्नेन कुंकर । अनेन वलु महारोष लो ध्यात्वा सर्वं कुर्यात् ॥ ७३ ॥
 उ म्परक्षीरे ता कर्पटं मुखं यिथानिरभं सते ली सज्जरसं चिह्ना तस्मिन् प्रक्षिप्य वर्तिकां कार
 येत् ॥ उदके नदीय ज्वलना ज्वलति स्थिरं । शत्रौ वरत प्रस्तुरखण्ड द्वयं निघृष्टा कुंकारे ता वि
 युहता दृश्यति ॥ मृतजल कायू र्त्त सहित लाक्षारं जित वर्ति ज्वालनात् स्त्रियः तं ॥ ७४ ॥
 नग्ना भवति । घृतेन कर्षय क्षु मुक्ष ता दा त्तर क्षा ॥ हला हल सर्प स्थलां गुलं छेदयेत् । नग्ना
 मुक्त शिल्प या व श्र उ डिता व न त्त येत् ॥ तं यू ल मा भ क व तु र्य यं धू तुर प श्रां ग प्र त्ये कं
 मासे कै के एभिः सहित लाक्षारं जित वस्त्र वेत्त्या दीप ज्वालनात् सर्वे नृव्य नितं ॥ ७५ ॥
 ववदा त्तर क्षा ॥ शारो ट क मुलं वहे लि मूलं एकी रु त्य गृ हे स्थापयेत् कलहं भवेत्

॥ धु तुर पुष्प मध्य स्थ गुण्ड कं तुंग धि युष्म म धो प्र विष्णु प्रा त मा त्रे ता शिरः शूलं भवति ।
 काञ्जिकनस्येन मोक्षः ॥ कुकुरी गभ शय्या त या धू पित वे दितं सयूर पिष्ट सर्वे न भ्रा सिते न
 वित्रं हरति ॥ अ व श ये न मोक्षः ॥ का क हृ दय रु धि रे ण म्र प क्षे त ल्य क्षे ले श न्या लिखित
 मन्त्रं य स्य विष्णु यां पक्षि ये त् स का के न खा द्य ते ॥ उँ का क कु ह नी क्रु हं नी दे व द ले का के न भ क्षा प य
 स्वा हा ॥ भ गा का रं ग त्तं कृ त्वा म्नि वि ह्ना दृ श्चि क प ति का य तं प्र क्षि प्य गा प ये त ॥ त स्मा मा र्ग य थ्य
 ते ॥ लु ही क्षी र भा वि त ति ल तै ल मुख ता सि रो रु हाः ॥ त भ व नि मु णि ते न मोक्षः ॥ विला ली ग
 भ शय्या नारी गभ शय्या दा भ्यां धू पा धि तौ वित्रं न दृ श्य ते । मा क्षि क धू पे न मोक्षः ॥ उ कु क पो
 ल म्पे र के न मू त्रे ह लि ता लं व डु धा भा व यि त्वा ह त्तं ऐ क्ष्या क र्ष य वि त्रं न दृ श्य ते । ह त्त प्र क्षा ल ना

लोक्षः॥ स्त्रीगर्भशय्यायाभूयाच्चित्रं प्रसादयति॥ गुगुलुधूपात्मोक्षः॥ भेषतेलेन वक्षुरञ्जना
 नाङ्गुवशास्यं दृश्यते॥ दीपनिर्वाणाम्नेगन्धकमूर्त्तदानात्पुनर्ज्वलति॥ मुग्धिरासे बालज
 लेभ्युभेकवशाभिः पादौ मुखयित्वा कदलीपत्रेणावेष्ट्य ज्वलद्देगारे भूमति॥ नदहते॥ स्त्रुही
 मूलं गुडेन भक्षयेत्त्रिडा भवति॥ कामाक्षीमूलं शिखायां वधयेत्त्रिडा भवति॥ नागदमनकम्
 लं डोलापुष्पमूलं हरिद्रातण्डुलचपिष्टा वृत्तनाडुदकपरीक्षायां जयः॥ शान्मलीमूले हि गुगुलि
 कारवननात्पुष्पातनं॥ कागुष्ठं सधिरया दद्यात्तां वृत्तेन वा विरेजनेन वा विरेजने भवति॥ स्त्रुही क्षीर
 मर्कटीजं पुष्पावृत्तिगुडेन भक्षयेत्तत्तपति॥ कुकुन्दरीवृत्तेन द्योतकस्य नासा मुखं येत्॥ आ

हारं न करोति॥ वज्रनेत्रप्रभालेन नस्यात्पादां दातव्यं मोक्षः॥ केतकीमूलं शिरशिख्ये त्रैलोक्यं
 मूलं हस्ते तालं मुखे॥ पुष्पनक्षत्रे गोपाठयेत्तु नरदिक्स्थानग्रासुक्तं शिखौ ध्रुवात्रयाणां च
 किं विधिः कृत्वा विवेत॥ शस्त्राद्यातं भवति॥ शानाकवीजं पूर्य पादुकाद्वये हरितावर्मसा कुर्यात्त्र
 नेन मज्जति॥ भोषणीवययित्वा जिह्वातले स्थापयेत्॥ तत्प्रफालं वा घना नदहति॥ सूतकक्षारयुत
 हस्तिगुग्गुयानाङ्गभयतमं॥ श्वेतशरपुष्पा मूलं पुष्पौष्ठं त्वगव्यघृतेन भाष्यं शिरसादौ वधये
 त्कागुभयं चौरभयं वारयति॥ गृध्रवशात्तु वशाभ्यां वर्मपादुकामारुह्यति॥ इरेगमनागमने भ
 वति॥ सर्षपफलमशज्जहत्तं सुदिवसे सन्ध्यायामधिवार्य नग्ने मुक्तं शिखौ भूत्वा वामपाणे
 नागरीयाभुमौ नस्थापयेत्तदक्षामगवतोमालासन्नेण काय्येयस्य रक्तेन भावयितुं तद्वत्

सिध्द नंतना सेनो नान कं । तदस्थि सारेण तैल कृतं धर्ममना वर्तितं कृत्वा तत्कपाल के तद्व
 शासक मांसादि रक्तैः न सेव्यं नंतु पक्षि पनादी नयले न कृत्वा पुनः पुनरक्षा वालश्च कार्याः ।
 परिणत फलं मुखे क्षिप्त्वा तदात्म मर्क भावयेत् । तादृशो भवेति ॥ त्रिलोह वेष्टि कृत्वा तद्वर्तितं ।
 तत्रेदं त्रिलोहं सार्द्धं सप्तत्रयो मासाः सार्द्धं द्वयव तुष्टयं पञ्चगु आत्रयो मासं रवि वन्द्यं कृत्वा सनैः
 ॥ ताम्रमा ३ ती ७ रूप्यमा ४ ती सुवर्णमा ३ ती ५ ॥ न कपालेन सप्तपुटी कृतं मृतकं स्रगा रोचना लक्तका
 भ्यां साध्या कृतिमास्ति रयत तैव तं नाम विदुर्भिर्तंग धोदक लिप्तं द्वितीय कपालेन सप्तपुटी कृतं
 मृतकं सूत्रेण वेष्ट्य शिथिल केन वन्धयेत् त्रिंशं गारे तापयेत् रात्रौ यावत्स्रक् कोन विनीयते ॥
 सुरकन्या मय्या नयति त ॥ ३ ॥ आकट २ मोहय २ अमुकी मा कर्षयेजः ॥ स्यात् ॥ कपिस्थ फलं यूक्ती

कृत्यमा हि यदध्वा भावयेत् सप्तवारान्नृत्तन भागु स्थितं केतुगु कं विप्रु क्षिपेत् । क्षणमात्रेण द
 क्षि भवेति ॥ कपिस्थ फलं पिस्त्वा नृत्तन भागु लेपयेत् तत्र दुग्धं यापयेत् सरहितं दधि भवेति । स
 पक्व घटे दुग्धं मावर्तितं यावयेत् घाते दधि धैर्यं सा घटं भक्षयेत् ॥ दधि घटो भवेति । अर्क
 क्षीरेणानव घटं विभाज्य वज्रं धातुं नक्षिर्पूजलं तक्रमिव दृश्यते ॥ स्त्री प्रथम प्रसूत दशादि
 नेन भद्रमगृहीत्वा मुखे द्वयेनाधोर्ध्वं विन्यासेन जले प्रविशेत् । तत उर्ध्वं भद्रमरेखया उदक कु
 म्भः शुष्यति । अथ भद्रमरेखया पूरयति रवि दिने सालीयं । मूलमपामार्गमूलसुत्याद्य
 पृथक् प्रक्षितं दण्डाग्रौ कटि धारितौ युध्यतः । वद्वारवीजवाला मुखे तदन कर्पटजल प्र

॥ वसु ॥

॥ ६७ ॥

क्षेपान्नपतति ॥ तेनैवलिप्तयेत्रपदि कारोहनाज्जलेनमज्जाति ॥ भूमिलतायद्योतयोश्चुर्त्त
तेलविमदितेकृत्वातेनपल्लियतेनडातैज्वलति ॥ तामुभाजनेलवनेनग्रामलकिंपंक्यित्वा
लोहभाजनेलेपनतमामिवभवदृश्यते ॥ तस्मिन्गौहलेगभ्रशिवूर्त्तदानाज्वलतिशिर्या ॥ सत्तु
कवीजोपरिलपुपुष्यादिसंस्थाप्यजलदानादुत्पत्ति ॥ कृष्णवोक्तवटककोठरेभूरंपुक्षि
प्यत्राकारोत्पत्तिभूमतिमुत्कमत्समभ्रजातकतैलेनविभावितंजलस्थंवलति ॥ ॥
कृत्वाकलवीराख्ये श्रीयत्तुमहारोषरातत्रेकुदोहलपेटलएकविंशतितमः ॥ ११ ॥ अथ
भगवानाह ॥ हृदिप्राणो गुडोऽपानः समानोनाभिदेशके ॥ उदानः कण्ठदेशेतुव्यासः सर्वश

रीरगः ॥ एषामथोप्रधानोऽयंप्राणवायुहृदिस्थितः ॥ आसप्रश्वासभेदेनजीवनंसर्वजन्तुनां ॥
षोडशक्रान्तियोगेनप्रत्येकंदगुमेकैकावतुमगुलवाहेनद्युतंशतषोडशोदक्षितास्यर्शवा
हेनवह्निमगुलमुच्यते ॥ वामस्यर्शवाहेनवायुमगुलमुच्यते ॥ यामदक्षितासंस्पृश्वेत्माहे
मगुले ॥ कृदमेवस्तत्रमन्दश्चवात्तमगुलंभवेत् ॥ ललनाकामनाडास्याप्रशानास्येवस्थिता
॥ अथवह्नीमथादेशेहिसहजानन्दक्षणेवहेत् ॥ प्रवेशाद्विभवेत्तुःस्थितिर्निश्चलरूपतः ॥ विना
शानिः सतेवायोयावज्जीवंप्रवर्तते ॥ प्रविशन्कुम्भकोज्ञेयः पूरकस्तस्यधारणात् ॥ निर्गमादेवकोज्ञे
यानिश्चलाः स्तम्भकोमतः ॥ चतुशोषरासमाधायसपुर्जितदारभेत् ॥ प्रविशन्तंगणमेवायुंशतसहस्रा
दिसंख्यया ॥ सिध्यतेतत्सरादेवबुद्धनाथववायथा ॥ वायुमेकंगणयेद्यस्तुप्रज्ञामालिङ्गनिर्भरं ॥ सि

ध्याते पक्षमात्रेण च गुरोषां मूर्तिः ॥ दिव्यं ज्ञानं समायुक्तः पञ्चाभिर्ज्ञो हि जायते ॥ च गुरोषां समा-
 धिस्थः स्वस्त्रीमालिङ्ग्य निर्भरं ॥ हृदये बह्वयं गुरुं ह्यगुलं गुह्यं न संपुटं ॥ मुखे नवं मुखं कृत्वा
 निश्चेत्सुखं तत्परः ॥ हृदयात्त गतं वदुः सस्यं नु प्रभावयेत् ॥ ततः स्तैर्यवलेनैव सवज्ञानी भवेत्तरः
 ॥ समन्वाहरमात्रेण भूतं भविष्यन्ववर्त्तने ॥ परं विलम्बं जानाति सत्यमेव तद्वदामह ॥ तथा तेनैव या-
 गेन कर्त्तुं सध्यं विभावयेत् ॥ शृणुते सर्वं देशस्थं द्रष्टुं सन्नितं यथा ॥ तथा नेत्रे प्रभावयित्वा त्रैलोक्यं
 सपश्यति ॥ नाद्रायाश्च तथा ध्यात्वा जानीते सर्वं गन्धकं ॥ जिह्वायाश्च तथा ध्यात्वा दूरास्था दंष्ट्रं च
 स्निग्धं वाते ॥ स्खलिंगाश्च तथा ध्यात्वा जानीते सर्वं स्पर्शनी ॥ शिरो मध्ये तथा ध्यात्वा सर्वं सामर्थ्यं च
 यत्र तत्र स्थितं वायुना समरसीकृतं ॥ निरुद्धं तत्रैव तदेव प्रतिष्ठितं ॥ शान्तिं कंचोद्दिक् वश्यमाक-

किं सारणं तथा ॥ ५ ॥ आरुते सर्वं वै भावनेन प्रसिध्यति ॥ कुंभादिकप्रयोगेन यत्तुर्दृष्टिं नियोजयेत् ॥
 वासालोकिनी दृष्टिः कुम्भकेन वशीकरेत् ॥ दक्षिणाकर्षणी रोया पूरकेन नियोजिता ललाते स्थातुया
 दक्षिणोदरणी रेवकेन साना साग्रस्थिता दृष्टिः स्तम्भनी स्तम्भकेन हि ॥ कुम्भको हि यत्तु पुष्पोऽनुही दृष्टो
 वपूरकः ॥ रेवकः सरसी दृष्टो स्तम्भः सजले तले ॥ विहितं को हि वृत्तासं पूर्वदृष्टिं नियोजितः ॥ सर्वं साम-
 र्थ्यं यत्तु स्थिति ध्याते विलरोधतः ॥ विलस्य रोधना दायो धो वा योश्च रोधनात् ॥ विलस्य पिभ-
 वे जो धो न्योन्यगतिवै स्थितः ॥ प्रशोषायेकयोगेन कजं प्रसमागमे ॥ निरुद्धो हि सुखं भुञ्जीन्
 सिध्यते सावलप्रभुः ॥ वज्रसत्त्वा दयो बुद्धाः सहायास्तत्प्रसन्निहाः ॥ किंपुनर्लोकि का देवाः कीर्त्ति-
 ताः शोकसदयः ॥ सगुह्यं सर्वं तत्रैव मया तत्त्वो वलप्रभुः ॥ ये सैवाराधनं कृत्वा गतदुःखान् भो यताः

॥ वृत्त ॥

॥ ६६ ॥

॥ गंगा बालुका तुल्या भविष्यति महर्षिः ॥ वत्समाना वैदुहा कुट्ट शानसमन्विताः ॥ तस्माद्योगी सदा नि
त्यं वितयेदयं लक्षणं ॥ १ ॥ अथ लहियेन जातितस्माज्जने हनि स्कुलं ॥ न हितेन विना सिद्धिः शुद्धमात्रा
पितृभ्यते ॥ ० ॥ ॥ कृतक लवी राखे श्रीवर्ण महारोष तात त्रे वायु पु योग पठलो दा विंशति तम ॥ १ ॥
॥ २२ ॥ ॥ अथ भगवान्नाह ॥ पादतालुका विदुना भिवेधा विरात्रेण मृत्कः स्मात् ॥ पादतालुका
विधावध्ववेधा सा सत्रयेन ॥ पादतालु विधाना सिका वेधेन मासत्रयेन ॥ कुट्टि प्रभाव काले ससं ह
जिह्व कर्मावर्षेण ॥ नापित गति वेधात् पथ्य वर्षेण ॥ जिह्वा ग्राह दर्शनेति वत्सरे ॥ कर्मा ग्रावे धावत्
मासेः ॥ दुर्लभा वेधादि नैकेन ॥ सुरतस्य मध्य अन्ते वाह जिह्व कया मासेन ॥ तत्सर्वं कनि कावे धात्वा

सेन ॥ समहत्क एवेधात्पक्षत्रयेण ॥ समतालुकात्रये वेधातिदिनैः ॥ सरतैः कर्मा यो य दाठा
नारात्रितासैः ॥ कर्मा मूल त्रय मध्ये मस्तारेषु पृथक् पृथक् वेधातिदिनैकेन ॥ पादंगुष्ठमा
रभ्य नाभिपर्यन्त वेधात् स मासेन ॥ नासाग्रमानसौ धिल्यात् सप्त रात्रेण ॥ कपोलमास केदात् पथ्य मासैः ॥
यक्षुः स्यन्दनादर्शनात् पथ्य मासैः ॥ नासिकात्र कोत्तपदिनैः ॥ हृदयनिम्नात् पथ्य रात्रेण ॥ जिह्वामध्ये कर्मा रवः
याद्विरात्रेण ॥ नयोरन्तरेदर्शनात् स मासे ॥ दन्तशोषात् स मासेन ॥ मुखे त्रय दर्शनात् स मासे ॥ शीता दो काले
विपर्ययात् स कर्मा त्रिददर्शनात् स मासे ॥ कारत्य शीता दर्शनात् स मासे ॥ कारस्य उष्मात् स मासे ॥ शीता दो काले
सिका मूल कर्मा रवः दर्शनेना सा दश दिनेन ॥ देहाय मास नशब्द श्रुतेः ॥ सर्वाङ्ग शीता रवः दर्शनेन ॥ स्नात
मात्रस्य हृत्पादयो पाददि मासेन गात्रदुर्गधादि स्त्रिरात्रेण ॥ गात्रस्तथा दिनैकेन ॥ नामावर्त मन्त्राव एमासे

न। न। भो विषयायाप्यथोहेन। न। सा। प्रादराना। त्पथमासेन। ने। त्रंगुलीपीडनेयो। निरदर्शना। तातदिनैः॥
 कर्मधना। श्रुतेवर्षेण॥ पञ्चकुषिप्रतिविम्बादर्शना। त्पथेण॥ एवं ज्ञातातद्व्यनंपरलोवश्चि नयेत्॥
 ॥ ॥ क्लृप्तकलवीराख्ये श्रीयगुमहाराषणतत्रे मृत्पुल्लक्षणपटलश्चो विंशतितमः॥ २३ ॥ अथ भगवा
 नाह॥ मातृपितृसमायोगा। त्पथभूतात्मकः। शरीरपथभूतात्मकः। सूर्योदयोमीलनयोगतः। जायतेत
 त्रैवैस्य॥ प्रज्ञोपायात्मकः। पुनः। अस्तिवक्षोभवे। अदात्म्यात्मा। सस्यसमावः। आत्मशून्योभवेदेहः। सत्वा
 नाकर्मनिमित्तः॥ मायायमस्यकुर्यात्। यमश्चरते। गरोक्षमः। शक्रश्चापसमश्चापजलवद्रोपसोमतः॥ ॥
 क्लृप्तकलवीराख्ये श्रीयगुमहाराषणतत्रे देहस्यरूपपटलश्चतुर्विंशतितमः॥ २४ ॥ अथ भगवातीत्या

ह॥ अथातपरं श्रोतुमिच्छामि प्रज्ञापारमितोदयं। प्रसादकुरसेनाथसीक्षिपूनातिविस्तरं॥ अथ भगवा
 नाह॥ अथातसम्यक्प्रज्ञामि प्रज्ञापारमितोदयं। सत्यप्रयत्नं। देवीषोऽश्वाद्यवपुस्तती। नीलवर्त्मिनीः
 भागांशुक्षोभेनवसुदितं। रक्तपद्मोद्यतासवोनीलेयावामहस्तके। स्थितं वै कामशास्त्रीतुपमवद्रोपरिस्थि
 ता। पीनोन्नतकुण्डलश्चाविशालापीप्रियंवदा। सहजानन्दसमाधिस्योदेवीमेतान्तुविभावयेत्॥ कुंकारेज्ञान
 संभूतांविश्ववजीन्तुयोगिणीं। भावयेत्क्रौञ्चमायोगीश्वरंसिद्धिमवाप्नुते। अथवाभावयेत्कृतावालीधीःका
 रसंभवा। सुदितंशाश्वतेनैवपीतावजधालेश्वरी। रत्नेशमुदितं वजीरतांकाकुलकुलिकां। अमिताभमुद्रि
 तां देवीं। कुंकारज्ञानसंभवो॥ तारास्याश्यामवर्त्मा। अथ तांकारज्ञानसंभवो। अमोघमुद्रितां ध्यायात्पूर्वरूपेन
 मानवः। सत्यप्रयत्नं। सवर्त्तसोम्यरूपेणसीस्थितः। श्वः। पादाभरः। श्रीमानालिंगमिन्नयः। कृती। स्वकुली

॥ व ॥
॥ ७२ ॥

इषादिमादेवी स्थिता वै प र्श्वरावरी । अथैव ध्यानयोगेन दर्शयामासि पूजया । वधये सर्वदेवान् किंपुनश्च त
रात्ररात्र ॥ तत्रायं मंत्रः ॥ उं व लु महारोषण व भ २ अमुकं कुं य २ र पीतया य जयु कं व मे य श्वेतं प मया ॥
नीलैव तुरोष नुरक्तया कृष्णया धवा ॥ सिध्यते तक्षरा देवयोगी भावना परि ति स्थितः ॥ एवं श्वतावला
दीश्वभावयेतादयस्ततः ॥ वीजे नापि विना ध्यायादेक विलं समाहितः ॥ पितृन् सु अनुस्य पतिष्ठन् गच्छन्
वेक्रमन् त्रिपि सर्वा वस्था स्थिता योगी भावयेद्देवता कृतिं ॥ अथ वा केवल सौरय योगिणी वचनं दत्तं ॥ तावदि
भावयेतादं यावद्विस्फुट तास्य जेत ॥ गते त्रयस्फुटे योगी महा मुद्रे स सिध्यति ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ कृत्ये कृत
वीरावो श्रीव लु महारोषण तत्रे देवता साधन पटलः ॥ प य विना तित स ॥ २५ ॥ ॥ दमवो ज भ गवान्

श्रीवजस्रस्तेव योगी योगिगणा भगवतो भाषित मभ्यः नन्दनिति कृत्ये क लवीरं नाम व लु महारोषण ततं स
मासं ॥ ॥ यो धर्मा हेतु प्रमवाहेतु से जां ताथागतो अ व दत्तेषा य यो निरोध एव वादी महा प्रमता म ॥ ॥
शान्तिकं पौष्टिकं वैव शु क पक्षे तु क रयेत् ॥ व श्या भिचार कर्मादि कृष्ण पक्ष समारभेत् ॥ उत्तराभिमुखः
नियोष्टिकं प्राप्नुयंत तथा ॥ दक्षिणे रौद्र कर्माणि व श्या कर्ष ता प क्षिमे ॥ आग्नि यो मार एवै व नै स ह्यं द्वे ष
ण क्रियां ॥ वायव्यो स्थान वात्त न मै सान्यां स्त्री भन भवे ॥ शान्तिके शु क व र्त्तन्तु पीत व र्त्तन्तु पौष्टिके ॥ व
श्या कषणयो र्त्तं कृ षा व र्त्तन्तु मारणे ॥ शान्तिकं मैत्र वित्तेन हर्ष वित्तेन पौष्टिकं ॥ राग वित्तेन व र्त्तन्तु
क्रोद वित्तेन मारणी ॥ प्र दोष शान्तिकं कुर्यात् प्रत्येक पौष्टिकं तथा ॥ व श्या भिचारु कं कर्म स ध्या हेतु
र्द्धरात्रके ॥ ॥ उं न मो नि शा भै र वा य विरि २ किरात रूपे ण स खिकौ तु एं व ध्या मि स कट शृ गाल स

पञ्चधावराहादीनीं सिरिरिस्त्रिरिस्त्रिस्त्रिहा ॥ ऐते मन्त्रेण एकहस्तेन लोच्यते एकविंशतिवारं परिजिघास
हेक्षेत्रे वाटिकायां यतुस्को लोच्यते केशे पयस्त्रिंशत्पदके भवति ॥ अथ वा विष्णुचक्रवर्तनराजिका सर्व
पमुलबीजश्चतुरविंशमहाकालबीजम् ॥ ऐतेषां वस्तुसंयोग्यमहिषसुकरशृगालातीरुधिररेणालो
शुचतुदशमोपुष्पश्च पवर्त्तितो तस्य श्यादक्षिणाहस्ते गृह्यवानेन तर्जनीक्रोधनादेव तु दिशंश्चेप
येत् ॥ सीमाप्राकारवन्धकृतौ भवति ॥ ॥ श्रीशुभपतिवरणाकमलचक्रलिखितोत्तमीश श्रीम
न्मानेश्वरीष्टदेवतासमाराधनतन्त्रद्वयशसिर्वंशराजराजीवोत्पुष्पावकाशनेकभास्करप्रवल
रिपुमत्तमाते गदपदलेनैकचतुरकेशारिसमत्तराजवक्रसेवितशरनेकयोग्यपादममलान्तप

त्रः नेपालमन्दलसरोरुहमकरद्वयीयमानमलमन्दपन्नानाविद्याविनोदकलानिधिसत्सुन्दरी
गणमनोनादमोहजालसमनयितामणिमहाराजाधिराजन्तपवक्रवृद्धामणिपरमेश्वरपरमभ
हारकदेवनायकावतारश्रीशंकराजेन्द्रविक्रमसाहदेवप्रभौ भूज्यमानायां प्रतिपक्षदुर्भिक्षा
यां लक्ष्म्यावरनक्षत्रिणाद्वारसमलंकृतायां त्रितयपूर्यां कुण्डतोलेकायगंतुननिर्याश्रीशमाविधि
द्योद्यावरणशेवकपारावतमाहाविहाराधिसिंहावर्त्यसौम्यपतिश्याधेन लिखितं ॥ ७ ॥
यादृशं स्मर्यस्त्वातादृशं लिखिमया ॥ यदि सुदृढमसुदृढवाममदोषानदीयेते ॥ कार्यकर्त्तव्यथायास
लेषको गननायकः ॥ ददापि वरते विदुः काकथाक्षुत्तरजना ॥ ॥ समस्तपक्षभृतगृह ॥ ७ ॥

सं० ॥
॥ ३४ ॥

Skullavika Canola mahat...

वेदप्रकृत्यासप्तमि, आशानक्षत्र, त्रिगंथयोग, सप्तवारसरे सप्तर्त्तमिति, शुभं भवति...

ASFA
2751 I